

סופה

6.2.1987 תשמ"ז בשבט

המלחמה
מיגדל

מוטי קורשנבאום, ניקוי ראש חדה בושס, אשה לבד מאיר אריאל,
ראיון נדיר מזכיר הממשלה, שטח פרטי צבי שורר, התאבדות על טייפ

בלרינה תנובה

קלילה ומתוקה
מעדן גבינה מוקצפת
רק 5% שומן
בטעמים נפלאים
של תות או וניל.

לגוף שלך מגיע תנובה

סלולרית

לילד שלך מגיע הפרס הראשון

לילד שלך מגיע "סופריקיד", המערכת המתוחכמת שזכתה בפרס הראשון בתערוכת רהיטי ישראל 87, לתכנון ועיצוב של חדרי ילדים ונוער. כל פרט במערכת "סופריקיד" מיוצר באיכות מעולה בהתאם למחקרים פסיכולוגיים שבדקו את צרכי ההתפתחות, וכל פרט במערכת "סופריקיד" משתבץ בהרכב המודולרי המושלם.

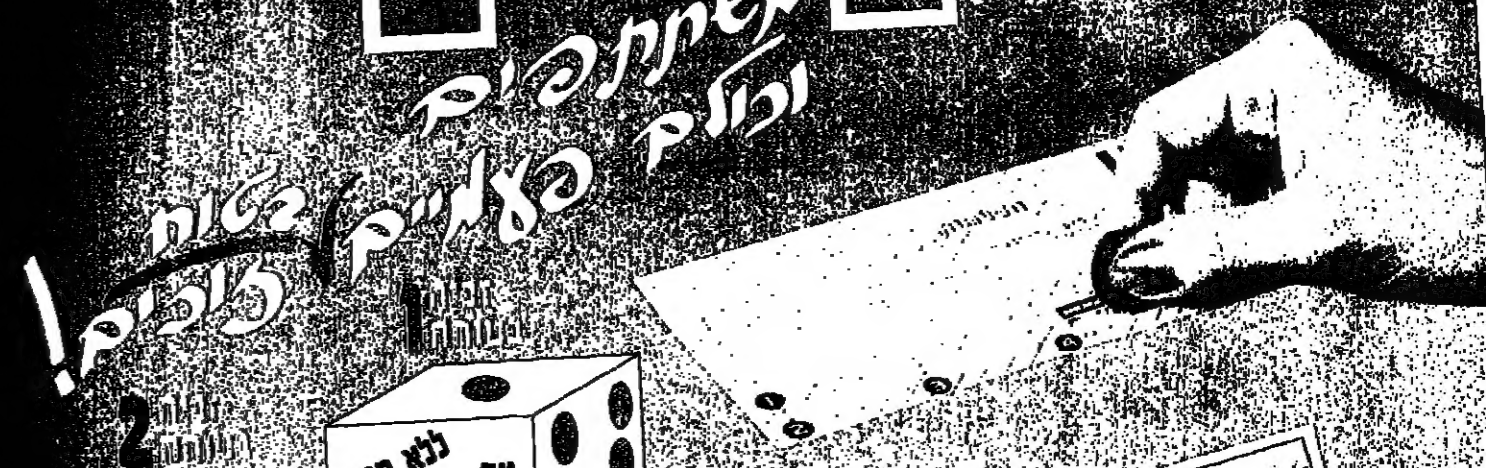
עם "סופריקיד" תוכל לבנות את חדר הילדים בשלבים, בשיתוף עם צוות מעצבי פנים העומד לרשות הלקוחות, ומרכיביו הם בתשלומים (5 או יותר).

הפרס הראשון – זה מגיע לילד שלך!
סופר קיד
ריהוט חדרי ילדים ונוער

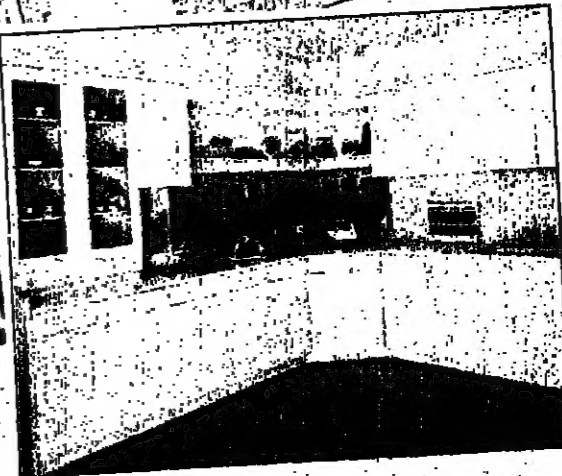
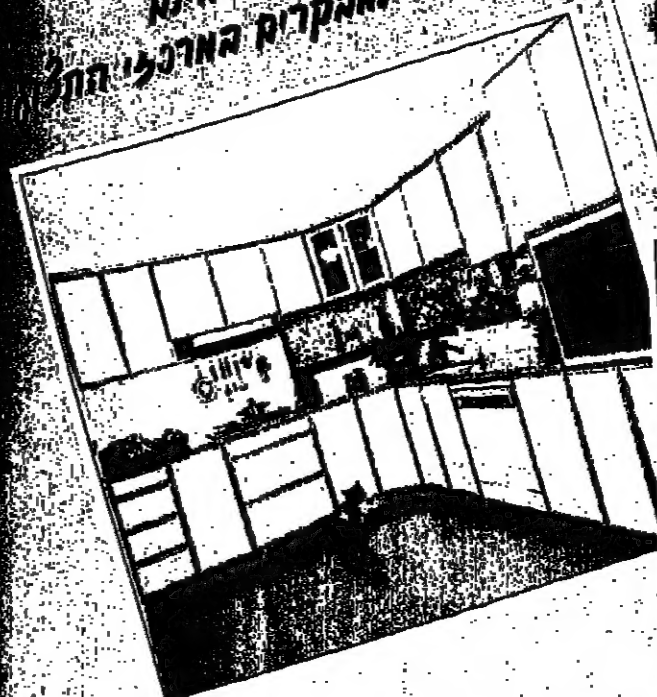
מכרז ממשלתי - משרד המגורים, רמת השרון, תל אביב, 15.2.87
מחיר: 15.2.87
תמונת בני ייחודה
מחיר: 15.2.87

30,000

כרטיס הארזה מתקדם
ותכנון אסמח חיות
למקרים הארכיטקט

רח' בני יהודה 114 תל אביב, טל. 235073
רח' סוקולוב 89 רמת השרון, טל. 491689

ZIV

מלך של ארץ

מלחמת ישראל

התקדמות מהדשנה

מרק עם טעים ובלי מלח

בשורה מתלמה:
סוף סוף יכולים גם הנמנעים ממלח
להנות ממרק טעים טעים.
לבריאות.

תלמה

סוכסוכ

ר' בשבע, השמ"ז 6.2.1987
שור כל הכותית שמרדת ל. מעריב

עורך: צבי לביא
עריכת: דניאלה בוקשטיין
עורך גרמי: יורם נאמן
מעצבת: יעל תורן
גרפיקה: נטע גרינשפן
מודעות: אנרי דגן

קולאז' יקניי

ענין השבוע יצא דומן, כמו הנשוא, זהו דו"ח מיוחד בעקבות הערכת שהביע לא מבקר הדמט"ל היוצא, רב"אלוף משה לוי הנהיג שהמכה הראשונה במלחמה הבאה עלולה לנחות על הרחוב האזרחי, בצורת מטח של טילי קרקעיקרק. לא מן הנמנע שהם יהיו טעוני גזים רעילים. מכת"פחע מהממה עם מספר נמנעים לא מבוטל והשלכות על מהלכי המלחמה. תחזית לא ביריונית. הסנה אורבת בטוח של חמש דקות מתל-אביב. זמן מעופו של טיל מאגן דמשק. הלחמה הכסיתית החלה במלחמה העולם הראשונה (רביטוראי אלמוני בצבא הערמי בשם אדולף היטלר היה אחד מקורבנותיה). הטרואמה היתה כח גדולה, שלא חת לה המשך במלחמה השנייה. מסיכות הגז שחולקו אז לתושבי תל-אביב, נשא לא לא שימוש. למורדה-החיכוך חדר הושק הכימי ברלת האחריות, לפני כ-25 שנה, במלחמת האזרחים בחימן. הצבא המצרי היה מעורב שם. שדה הניסויים העכשווי של הקטלן הזה הוא במלחמת איראן-עיראק. תמונות החווה של נמנעי המס תשלמים לטיטול רמאי באירופה, שייכות בינתיים לשדרת הקרב. חטילים האיראניים המתפוצצים בבגדד, טעונים למישיעה ראשי נפץ קונבנציונאליים. רב"אלוף לוי מהרע שבצבא הסורי - האיום היותר מוחשי על ישראל - גם הנשק הכימי הוא כבר ברמה הקונבנציונאלית.

תוחנן האזרחי חשוף לסכנה, אבל אדיש. הדובר של הוא אותו ראשי-עיר שאמר, לא צריך מקלטים כאן בארץ, שיבנו מקלטים בדמשק. החץ היה מכוון לתל-אביב (מל). חיים ברק, מי שהיה בשנותיו האחרונות ועד למי זמן קצר ממקד העוף של מרחב מיקוד המרכז. הבטן הרבה של ישראל עם רוב האוכלוסיה והתשתית. כתבנו הצבאי יוסף ולטר כותן את תומקודו של מערך ההגנה האזרחית דרך העיניים של תל-אביב ואתריהם. משוועים להגיא, כפי שמגדירים את עצמם. שמונת-טבע בתמונה הכללית. כאלה שמוצאים עצמם נאבקים בכמה חזיתות, נשתרשא מפוצל בין מספר רשויות, צבאיות ובעיקר אזרחיות, עם מכת"המדינה של הביטחון, הבילבול והסירבול המינהליים, בלי תקציבים מספיקים, בלי מוראדם ברמה ובכמות הנדרשים. והכל תחת הדימוי הציבורי של עיר מקלט לא-יוצא-לחם ועובדי-בטל שיש למערכת הזאת. כל כמה שהתאמצו ועשו, הרבה ופעל ומעבר - הוצאצא לדעתם לא מספיקה. ציוד ומקורות קיימים, אך כל זמן שהמשיכה לא עמדה בלחץ מבחן המלחמה, חייבים לשאוף לאמס נעלמים. אין די בטישות שמולים האחראים הישירים כצה"ל. בסך-הכל היו רוצים שהתקדים של טיי ביטחון הדימוס 1973 לא יחזור בול-אביב. אם ההתייחסות המדינה לנושא תמשך להיות מושפעת משאונות הרחוב, לא יוכלו לישון בשקט.

הבנת כתבתו של ולטר נסתתמה לפני ישיבה הממשלה בה הוחלט שהאלוף דן שומרון יהיה הרמטכ"ל הבא. למחרת הוחלט להכתב ולטר על שומרון שבמטה הכללי של משה לוי הוא היה אופוזיציונר מובהק. לא נכתב אם האופוזיציה הזאת תקפה או לא מעמדו של מערך ההגנה האזרחית. מכל מקום, שומרון יכול לעשות הרבה כדי לזרזם אותו. צריך רק להקיע כמה נודמים וליישר אי"אלו קווים.

תצלום השעה. אימון בבית-סטר בהתנגדות
נגד לחמה בימית. כותבה בעמ' 10-13.
מלחמה: שמואל רחמני.

6. ניקוי ראש	24. התאבדות על הטיים	36. סוף העונה
מאת תלמה אדמון	מאת יצחק בן-חורין	מאת יהודית חנוך
10. תלמה הבאה	28. שטח פרטי	42. חיים ואוהבים
10. האם תל-אביב מוגנת	28. עם אלייקים רובינשטיין	מאת חמו אבידן
מאת יוסף ולטר	מאת נורית ברצקי	42. הורוסקופ
14. אשה לבד	31. שימושים	43. מנשהאון
מאת בילי מוסקונה-לרמן	מאת מאיר עזיאל	מאת יגאל לב
19. טבח ביער	35. ביקור חודשי במל-התעופה	44. מעדיב לפני 35 שנה
מאת אלכס דודון	מאת אבי מורגנשטרן	בעריכת גבריאל שטרסמן
23. טיול "סומשבווע"	37. לאכול בחוץ	
מאת זילי פרידלנדר	מאת מאור"ל	

האני מן המיניק

אני מחיידק
הארץ. כשאני
בחיל הגעגועים
עוים: למה שקורה
פה. חרשות,
עתונים, לא
להחמיק. אלי
מחור. תחלש
שהמדינה לא
תשאר. וצדק ומן.
בגלל שמואל ורמון
המחשבות

ש שט שט קירשנבאום עבר עליו במשך
חודשים. עשרת אלפים עותקים ממנו מופצים
בעולם, יון, אוסטרליה, אירופה, אבל צופי
המלוויה בישראל לא יראו אותו. במשך 45 דקות
הוא על המסך כלי חיתוך לתעשיית מתכת,
דלתה על מלה ודון חלק ועיר למטוס באינג.
המכשיר המודע במפעלי "יסקר", גדול כציפורן
במשך של ארבע. על המסך, בצילום נקי ומלוטש, שבו
ל המרחק אנה אלא גניעה דייקנית של מחבת
במבט, נבדוק לתמליל חסני המוקרא באנגלית
משך פשוט ממחזות, דואים איד נוצר בורג. אם
יש צורך משך זה, שצולם במעבדה בטכניון, אם יש
מפקד, הוא מופיע בתוך סילסולי הנסורת
וממחזות הנסורת אל מול הערשה, וגמגום זאת
בגובה המראה של קירשנבאום. הוא משחק את
המחזיק של "יסקר" באמצעות סרט וידאו. כמה
נעוץ נעוץ אתה חוסך בייצור בורג במכשיר
החיתוך החריץ. היום הוא מעורב בתעשיית סטף
והישיב יתן משהוא מעורב בכל עניין אחר, שבשלו
ועדו ופשוט בייצור הציבורי.
קירשנבאום פרס מופית מן הטלוויזיה אחרי
גולד מנעוץ של עובדי הדרגות. ושוב באו אליו
קדמונים מי שלוש שנים, כשהוא עוזב את רשות
הדור או חוזר אליה מסיבה זו או אחרת, הוא
מתאין. הפעם נאלץ לדחות כמה פגיות מעיתונים,
משך מן נעוץ. אלמלא כן אולי לא היה משרב, שכן
זה ידע שאיש לא ישמע ממנו מה שאינו דוגה לומר.
קירשנבאום שולח בראיונות שהוא מעניק, אותם
ועדו מוסיף על אותם נושאים, הנוגעים בדרך כלל
לחזית לפליטיקה, ויפיעו בכתבות שכמה שנים
מפוזרות ביניהן. אין לי רברים גדולים להגיד
למחר, הוא אמר, אחרי שהוא גומר לתות מרוע
במשך נעוץ מלם להקשיב לו פעם נוספת. אבל את
הישיב לי להגיד, שהיו לו מה שיותר קוראים. אין
לי משהו בקטן הזה. אני לא זקק לזה, פגליסטי.
אם שחשבו, דווקא השבוע, הוא עוסק בהבנת
הנה ליוון השבוע. הפעם כפרילאנסר. הוא נוסע
למנה. על השולח במשך ההפקות שלו בצפון
מאליב נותן סטף "תמישים שנות
תמישים בגלל התחזון". כך עבד
קירשנבאום מתראין שהצליח
לנעת כד כמה מראיינים מנוסים,
של לגבי עושים דקות על יציאה

חמי קירשנבאום אחרי הטלוויזיה. עזב אותה בלי מרירות, לא כלוחם עייף. נשאר פרילאנסר. איש
בגד שחיפש אופקים אחרים. הבוס החדש הוא סטף ורמיהימור, עם כל הצינונות שלו. עדיין מתרגל
לבעמים, אבל כחות. לא עזב את הסאטירה הפוליטית. אם לא לשנות דברים, לכחות שתהיה ברנסה.

תלוי בכותבים שלו. יש הסוענים שיכול היה, בזמנו,
לעשות יותר למען המסך עבודת כותבי הסאטירה
בטלוויזיה. ב. מיכאל, אפרים סידון, טוביה צפיר, רוכי
גל, מנשיכים לעבור איתו בהצגות הסאטיריות שהוא
מעלה. אנחנו כמו במפלגה הקומוניסטית. יש לנו
הנהגה קולקטיבית. לא כמו בימי סטאלין, אלא כמו
בימי גורבאצ'וב. בכל זאת למוטי יש זכות המלה
האחרונה, אומר סידון.

"ניקוי ראש" היתה חגיגה חר'פעמית, שהביאה
לקירשנבאום את פרס ישראל. העשייה הזאת טבעה
אמריקאית לגודל חזית, שדנה לגעגועים מתמידים.
קירשנבאום, המתפרנס על הסאטירה, שיטורותיה
בציניות, הוא אדם מתגעגע. הוא עוזב את הטלוויזיה,
הא מרגיש, בלי מרירות. לא כלוחם עייף, אלא כאיש
שבגר ופנה לעיסוקים אחרים, כשהוא יודע שתמיד
ישמחו לקראתו באולפנים שבדוממה. המירוץ שבו,
שהצטלם כשכיר שלט מחאה נגד ראובן ירון, יורד
רשות השידור לשעבר, התבסס על לוחך השלמה של
איש בן 47, שפניו לתעשייה ולאחבת ארץ-ישראל, לא
לפליטיקה.

לפני חמש שנים הבין לורסהימור סרט בן שעה,
תחת השם "תעשייה זה יפה". תלמידי תיכון וחיללים
רואים את הסרט הזה במסגרת חינוכם לציונות עם
הפנים ליצוא. כשקירשנבאום מדבר על עיר הווהדים,
על המפעל של סטף וכמו איתן, שהיו בינתיים לירידים
שלו, יש בקולו התלהבות של גואם הבא להקנות
ערכים. כשהוא מדבר על "הבשרונות הנפלאים" של
הבורח "ניקוי ראש" הגימה אישית, שפעת חום לילה
אחר אחרי יום תמים, שהשחקנים היו קבורים עד
צווארם בערימת חול באולפני הטלוויזיה בירושלים,
לקח אותם קירשנבאום לביתו, שיתקלחו. רוכב היו
תלביבים. יונה, אשתו של מוטי, הגישה מגבות
והבינה ארוחה.

בכל זאת אחת נשאיר קשור לתבל המבור של
הטלוויזיה. אחת תמשיך להגיד בתרבות.
אני בכלל לא נשאר קשור בחבל הטבור. זה מה
שניתק עכשיו. זאת אומרת, אני לא קשור יותר למוסר.
יורד עז זה, אני לא מנתק את הקשר עם המסך. כיוון
שזה המסך היחיד והיוון שאני מאז מאז
נמנה מעשיית כתבה לטלוויזיה, שרמט
שהוכיח עצמו כמרתק יותר מהדומה
ויותר מסאטירה ויותר מכל דבר אחר.
אני נהנה לקחת צוות צילום מצומצם,

לכתבה בשטח, בלי לאפשר גישה לשטח הפרטי שלו.
תדליקי מולו מכשיר הקלטה, תלכי לשותות קפה,
תחזירי, ותראי שלא צריך אותך, אמר מישוה שכבר
שמע את האיש מדבר בהורמוניות רומות. קירשנבאום
יוליד את הראיון למחזות המוכרים לו, הבטוחים. מה
שהוא קרא "חשיפה אישית וירדוים" מאיים עליו
כל-כך, עד שהוא מרויב את חגורת הביטחון של
הנשאים המותרים לנגיעה, כמעט עד גבול הזכשנות,
לפעמים הסתמיות. כמה מן הסקסטים שהוא מאריך
בהם בראיון, לא יתמכו דווקא בתוארי האופי של
מבריה אמביציוזי עד השמיים, הם אומרים. עקשן מן
הסוג המישיד ללכת דרך ההר, שגן, חזק במלים,
סמכותי, רגיש, טוב-לב, רודן בעבודה, הגון, ישר.
אפילו כוכב לכבות, היה מי שאמר במשכן של הקסמת
הסוככים. לך תלמד על כל הדברים האלה מן
ההרצאות שקירשנבאום נושא למנדר על יופיה של
ארץ-ישראל. לכן, אחרי שהוא מתאר איך תמונה חזקה
מלירותו, הוא אומר: "אני לא מבין איך גררת אותי
לזה".

כחות שלו, כמו שהיא מופיעה בתמונות, יש
הרבה כוח. המצח הגבוה, סנטר חזק, משקפיים מחוררים.
במים נוספת למרסום האלה תנועת גוף רדוד-אגרניה.
הוא נע בתנופה. לא נוח לו בכסא. הוא צריך לעקוד
הרים, אומר איש שמכיר אותו שנים רבות. הוא זקק
לגורדים חריפים כל הזמן. והפגיעות שלו מתגות,
למעשה, קרוב מאד לשטח הפנים. הוא נראה איש
קשה עם המור מר, אומרת עליה רזון, אבל הוא איש
חם מאד, ממש סנטימנטלי. "אני זוכרת, כשנמנה
תוכנית "ניקוי ראש" הוא היה מאד גירגיש. עצוב".
העצבות מתנסחת אצלו בטונים מגפירים, כשמאחורי
הנוגיות המשקפיים העבות יש רוך במבט. שתדעי לך,
הגיטה רזון, אם הוא היה שומע את השמאלק הזה, הוא
היה מוריד את זה תיבה.

גדולתו של קירשנבאום אומרים רבים, היא
יכולתו לקבץ אנשים טובים ולעשות מהם צוות. כמה
מאותם אנשים טובים דבקים בו בלואילות הדירות,
וכנראה גם בראיות. לאורך כל השנים, מאז יורד "ניקוי
ראש" מן המסך ב-76, קירשנבאום, אומרים, חזק
במלה המרוברת. מוחות מוח, במלה הכתובה. לכן הוא

ניקוי ראש

מאת חלמה אדמון

"בזכות הפלא"פון זכירתי בשני מכרזים גדולים!"

החברה הישראלית לתקשורת בע"מ.

מוטורולה חדי יראן
הקשרות סלולרית בע"מ
קרמיצק 16 חל' אביב
טל. 03-388307
זיפה, טל. 04-725092
ירושלים, טל. 02-716346

ציינת שאנו עושים זאת ביום נ"י
הדעה הידית באמצעות הפלא"פון.
מחבר שוה"פלא"פון עשה זאת -
זכיתי במכרז!
כעבור שבוע כאשר יגשתי למכרז
גדול נוסף, שוב נוכחתי לדעת
שהקשרות מבינים את החתוך
שב"פלא"פון - וכי זכיתי במכרז השני!

היום אני מודה כי לו ידעתי זאת מראש
הייתי קונה "פלא"פון" כבר מזמן.

קלי' 339

פלא"פון = פלא

טלפון מהפכני ניד בחיוג ישיר

ירושלם צוחק. הצחקו שלו מפתיע, רם וקצר, נטול חרוז, כאילו נחטס מתוכו. עליו רוח חושבה שהוא איש משעשע ומצחיק. האמת היא, שהצחיקו ממנו בנחום, הנה לא תמיד באות על סיפוקן בשיחה. ההומור שלו מעסיק יותר, כנור על מצבים. כאילו מדור רבילות סופר לפני כמה שנים ארץ נתן לעורר חרשות סרט על אמוראים במקום סרט עם אסטרונומים על הירח. הרע שהופיע בתמונה על המסך, סרט שידור, הציל מישור מבוסס, לא לפני שכל הבניין צחק מהבדיחה.

למה המדינה לא תישאר הרבה זמן? בשארית איינשטיין יצא עם השיר "היו ארצי" מולחני את הולדת פייפן, והיתה התנגדות גדולה אליה, אני דווקא נורא הבנתי אותה. לא הבנתי אותה בדרך מוח גדול. הוא אי פעם לא היה איש מוחא. זה מאר קצוני עבדו. אבל הוא במידה רבה ביטא מה שאני חש. אולי משום שאנחנו בני אותו גיל. כשאנחנו ארצי ארצי את הולדת פייפן, זה לא שמדרינה תיגמר. אתה מתכוון לאותה ארץ משפחתית, חצי נאכית, שלא נחשפה לכל הכרזות של ההחלטות וההתפתחות והמלחמות שכבר נמאסו. הארץ הזאת הולדת פייפן, יש בה אלמנטים נוסטלגיים, אלמנטים פטרוניים. הרוח שלנו התייחס למדינה בצורה פטרונית. זה לא הרוח של המלחמה. אנחנו ילדי תנועה. התחמנו לעולמים החדשים בצורה פטרונית. זה ניגמר כבר. אין עולים חדשים.

הרוח שלנו היה רגיל לאוכלוסיה שלא ניוקקה לסלולריות כדי להכיר את השני. כשעברנו בשנות החמישים לתנועה, והנה חלק משהו לא מוכר ברוח, בענות הורף, ידענו שהא לא מחזיק. וזי הכרנו אז את כל שיבת הגיל שלנו בארץ, ממחנות עבודה, מתנועות הנוער, בצורה אנטרוניסטית, הרוח שלנו סובב את המדינה והיא כל הוסן. אבל אנחנו כבר מדינה של ארבעה חצי מיליון. איש תל-אביב הוא כר: אנשים נוסעים לתוך לארץ.

הרצון להבין עוד רובי אני חש ברמול על זה שאני חי במדינה שהיא כהחלקי התחנות. מעניין לראות אתה מדבריו היא מקבלת.

אתה צופה זה עתיד.

בטח אני צופה לה עתיד. איזה אני לו ידע. אבל אני אהב אותה מאד. יש מה מן אורר נהדר. יש מה צבע נהדר, יש מה זיפי שאי אפשר לתאר. אז גם אתה מוכן לוותר על התמללות, מה יש לך עם ישראל של היום?

המדינה מסגרתנו זו ארץ משפחתית תל-אביב משפחתית תל-אביב היא העיר הכי נהדרת בעולם. הכי חסומה. נעמנו לא תחסם כמות. יש תיאכון חיים בעד הזמן. לא מוציק, אמנם, אבל תיאכון עצמי. אין לך מעטות. את כולה השארת באמירות. לפעמים אני מרגיש, וזוהי כבר פחות. אבל יש חחום אחר שהוא מאד נילעץ בעיני. זה המיסמס השולטניים. אני חושב שאנחנו מיישנים בעיסוק בהם. אפילו כשאנחנו לועגים להם, עצם העיסוק בהם מאד נילעץ. מה ההוללות והחוקים החדשים שהבנס העבירה בשנה האחרונה, מל גורש העיסוק בהם כל תיעלות והקשרה של פוליטיקאי, כל שחיתות, הכל מקבל ביטוי עצום כזה.

גם כל מה שקורה במלווייה.

כן, אבל בתור איש סלווייה אני לא רוצה להבנס לזה.

מה חזין מה מפרעין לך?

עניינים שקשורים בתחנות וזה. אני כל הזמן טוען שצריך להיות בסוללות. עד כדי כך, ששם אתה גר ברחוב בני-ברק צא משם צא משם ולך לגור במקום אחר. הם לא רוצים פרובוקציה, לא רוצים שתיעט במבוגרת בשבת, בסדר, ואם הם מתפשים לעורר רוח בני-ברק, או בירושלים, בסדר. אפשר להיות סובלניים. אבל שם יתנו לנו להיות את החיים שלנו. לזה הם לא מוכנים. זה המיסמס החד, במידה, הנכסית החחוקה אצלנו אחרי הסכם השלום עם מצרים ובמידה אחרי האוכבה מלחמת לבנון. הבעיה הערבית-יהודית נידחקת היא כוללים נסוך. גם הבעיה שיתנה קשורה בעני הערתי. ובנושאים הערתי והוא בין דתיים לחילוניים. ובנושאים כלכליים. העימות הזה נחשק בצורה הכי ברואית והכי קיצונית ברשת יתה. זה מאד משמעותי. הוא לא מייצג שיבה

(המשך מהעמודים הקודמים)

לצאת לארץ פניה בארץ, ולעשות סידור ויואלי ליומן השבוע. בלי לעשות מי יודע מה חוקר, מחקר, בלי לבנות ציפיות גדולות מה, בלי לנח את זה. אחר כך לערוך את זה ביומנים. זה תענוג ארץ.

מה אתה יכול לעשות במרט דוקמנטרי שאתה לא יכול לעשות במרט עלילתי?

סרט עלילתי עושים פעם אחת, כשכותבים אותו. סרט דוקמנטרי אתה עושה שלוש פעמים: פעם אחת כשהו רץ לי בראש, מה אני אעשה, התיכונן. אני כבר בונה בראש מה אני רוצה לסיק. אחרי זה אתה בא לטחטח ומגלה שחלק מהדברים הם כמו שציפית וחלק שונים לגמרי. ואז אתה חייב להיות נאמן לסיפור ובאופן לאחז, ואז אתה משנה וכותב את המסרס פעם שניה. ואחרי שגמרת לצלם אתה בא לשלול את העריכה ומסתכר לך שקיבלת דברים אחרים לגמרי ממה

כשאנחנו אומרים: הרי ארצי את הולדת פייפן, זה לא שהמדינה תיגמר. אתה מתכוון לארץ המשפחתית שלא נחשפה לברוטאליות של השחיתות והמלחמות.

ששבת. זה בכלל כבר סידור שלישי. בסוף אתה לא עושה דוקמנט, לא תהיה מסיני מרוב. לא בחומר ברוך עם פרספקטיבה והסכמה. זאת אמירה. סטייטמנט. אנחנו משקפים מציאות מסוימת דרך העיניים שלנו וכך הצופה צריך לראות אותה. העינין הזה של התבוננות קצת הנהגה אותו כונו האחרון. אני לא מתכוון לוותר עליה.

הם עובדינו אישיים, הדמטה במנהגיהם. כל תנועה של חשיפה כסלווייה לא נוח לי. לא נוח לי עם זה שמבירים אותי ברוחב זה חוק עד כך שמתנהגו שלנו שרצה עכשיו, חולדות עם ישראל, השלטות ותקופים, אני אי פעם לא יושב בקהל. האוניברסיטה, טובה לך.

מאד. אני רוצה להפריד הפרדה טוטאלית בין מה שקשור לעבודתי בסלווייה, לבין מה שקשור להי פרטיים. אני חושב שאני לא טוב על המסך. כמשל ליל לחדות בזה.

התבוננות של יום העצמאות היה ניכר בך שלא נוח לך. עיניך חזו משימות לניירות. זאת צורת התנועה כזאת. גם ב"יורים על הסכרע הופעת כן שגתיים. אני קרא בזה. אני לא מבנה באופן חפשי, כי א אני עולל להיך דברים לא מתאימים. הטקסטים ניתנים והי ברור את המלים. אם אלמד את זה בעליפה זה לא יהיה נכון, כי אני לא שחקן. הופעה על במה זה לא רבר שמרנות אחי.

יום העצמאות נוגע בנקודה רגישה אצלך. אפרים סידון אומר שאתה אפילו מאווריריטי. בטכניקות את הרגל יש לך רפטה בעיני.

לא צריך להגידם. אבל יש משהו בזה. אני ליד הארץ. נולדתי בכפר-סבא. ארבעים שנות עצמאות אני זוכר. אני זוכר אותן טוב. הרף גילי הצעיר וקירשנבאום מתייך. בסוף השיחה ריבר על תחושת הגיל, ולא חידן, אני זוכר את המלחמת השחרור. הייתי ליד בן 10. אני זוכר את המשאית שהביאה את ההרוגים מקרב לסרון אל הככר בכפר-סבא. איך המשיאה הרה. את העיניים. מי שהראה דברים כאלה, זה חלק ממנו. זה לא בא על חשבון העיניים. למדנו לפתח ציגיות בדברים האלה. אבל אין ספק שזה מרכיב מתחייבות שלי לארץ. יש משהו בישראליות שאולי מתקשה עם העיניים והוא יקר לי. אבל לא צריך להגידם עם הרימיקס והרגלי.

גם כל שאתה בחייל? לא. טוב לי להיות בחייל. אני מחזיק עם הארץ. זאת תופעה ישראלית מאד נפוצה. אני נוסע הרבה לחו"ל. לנסיעות קצרות, במסגרת עבודתי. כשאני בחו"ל הוצעונים עוים. למה שקורה מה חרשות. עניינים. לא להפריץ. אולי מתוך חושש שתמיד לא יחשאו הרבה וכו'.

המשפט

פלא"פון

המלחמה הבאה, מעריך הרמטכ"ל, עלולה להתחיל בהתקפת-פתע של טילים, גם נושאי גזים רעילים, על ערי ישראל. ברחוב אדישים ושננים. בצה"ל רגישים. יש פקודות. יש ציוד, לא תמיד מספיק וזמין, וגם כמה משוגעים לדבר. אבל לא נותנים עדיפות למערך ההגנה האזרחית, בתקציבים, או בכוח-אדם. מעולם הוא לא נבחן בתנאי לחץ. יש לו דימוי ציבורי של עובר-בטל ולא-יוצלח. האחריות מפוצלת בין רשויות. התיפקוד סוכל מכפילות, בילבול וסירבול מינהליים. הנעלם הגדול: מתי ובכמה זמן יספיקו לחלק את מסיכות-הגז? לא תסריט בלדות. רק חומר למחשבה.

מאת יוסף ולטר

הו תסריט דימוי, אך לא כליכר בדיוני. מלחמת איראן עדיין פתוחה, החזית המזרחית קמה לחתיה, וצבאות סוריה וירדן בסיוע עיראקי פתחו במתקפת-פתע. משולבת על ישראל. המכה הסורית הראשונה היתה מטח טילי קרקע-קרקע על תל-אביב וחופה. כמה טילים היו חמושים בראשי-נפץ הכימיים. צה"ל גייס את המילואים תוך פגוע במספר מהפנייה חדרים ובמפעל האוכלוסיה. הציבור נתקף בנהלה נוכח הדיעות על גודל האכזריות כעוצמה מפגיעת טילי הגזים. המחמה הקשה גם על חלוקת מסיכות הגז ואמצעי ההגנה האזרחיים נגד הלחמה הכימית. המלחמה הפתיעה את העורף. אין בכוננת תחמושת האות לעורר שאינה רק מחשבה. איש לא יכול לקבוע היום בוודאות שאמנם כך תראה המלחמה הבאה. אבל, עד כמה באמת מוכן העורף האזרחי במדינת ישראל למלחמה שכזו? עלול להיות מטרה מערפת, בין השאר למתקפת גזים. ניסיון המלחמות הקודמות בהן נהנתה האוכלוסיה האזרחית מבטחון כמעט מוחלט, הרוחק עד כה מהעורף הציבורי מחשבות וזועה מן הסוג הזה. ער שפרצה מלחמת איראן-עיראק שלא בחלה בנשק הכימי. לראשונה הפעל הנשק הקטלני. הוא בשורות הקרב של המזרח התיכון בהיקף ובקוצמה כה גדולים. זה במקביל לשימוש הגובר בטילי קרקע-קרקע ארוכי-טווח לפגיעה בחשתית הכלכלית, לשימוש מערכי גזים, ולפגיעה במודאל האוכלוסיה האזרחית. מכאן והעורף שהאיסטרטגיה של צבאות ערב תשאי לפגוע בנקודות התורפה של המערך הישראלי, כגון בהיערכות ויחידות המילואים למלחמה, במתקפת-פתע של מטוסים וטילים על ריכוזי אוכלוסיה ומטרות חיוניות אחרות בעומקה של ישראל. בצורה יש מטרות עמוקה לנכחון העורף. הדיעות. כי סוריה מצטיידת כגון (חמשך בעמודים הבאים)

סלח לי אלה

40 ערכות אישיות התנועות בפני גוים

כל ערכות אישיות
הנחה דגם מוד 4
הנחה דגם מוד 50
הנחה דגם מוד 50
הנחה דגם מוד 50

40 ערכות אישיות התנועות בפני גוים

כל ערכות אישיות
הנחה דגם מוד 4
הנחה דגם מוד 50
הנחה דגם מוד 50
הנחה דגם מוד 50

גז עצבים, יש גלולה וגם זריקה

למדינות ערב נשק איסטרטגי בכמות ובעוצמה המאיימים על העורף הישראלי: מיגון מנופים, סמיכות טילים, קני ארטילריה ועילי קרקע-קרקע. באחרונה הורסם כי סוריה מחמשת ראשי נפץ של טילי "סקאד" בנו של: 300 ק"מ. כן שיוצר בין דמשק לרמת הגולן מאיים על ערי מישור החוף המרכזי. זמן מעט: 5 דקות. זמן ההתראה הטכני מרגע השיגור: 3 דקות במקרה הטוב. ניתן לטעון אותו מחדש תוך 30 דקות. משט של טילי "סקאד" על איזור צפון עולל לגורם למאות נפגעים. משגור "סקאד" נמצאים בצבאות סוריה, עיראק, מצרים ולוב.

טילים נוספים הם מדגם "מרוג", ונולת הכותרת - הטיל הסובייטי מסוג אס. 21, המצוי בידי סוריה, והכנסותו לצבאות ערב מתורם שיוצר איכות. יח טיל דו-שלבי המשווה מרב שיוצר ניד. המעלות דומה לזה של "סקאד". הטווח המרבי: 900 ק"מ. יותר מהרחוק בין דמשק לתל-אביב. חושך הכימי שידי צבאות ערב הוא המפחיד ביותר. אולם ניתן להתגונן מפני התקפות ויח לוגיסטי של החשבות המתאימות. המחד מפני הוא בשל פגיעות החורפות ובחיות נשק לא מוכר. הוא גורם למגיעות גופניות

כמה רחובות מהחלל של מפקדת העורף. בשעת חירום מתאמים קצין קישור בין הגופים השונים, גם ירכיב קצין המטה והמקור שכן גוף לגוף מטרבלים את העבודה, ההוצאות עלולות להיות לא נעימות, אם נוכח שמעור העורף יצטרך לפעול, קרוב לרואי, תחת מצבי לחץ קשים מאוד.

ראש העיר אמר לי: מה אנחנו מכלבלבים את המות. לא צריך מיקלטים כאן בארץ. שיכנו מיקלטים ברמסקי.

הרשויות האזרחיות נגזרות מהבימה שנוצרת ואם ככלל, בין מפקד העורף הפיקודי, או מפקד תחנה והמרחב, לבין ראשי הרשות המקומיות, מפקדי

חיילים מוגנים נוד לוחמה כוחית (משמאל), והציוד המצפח לאוכלוסיה האזרחית בחפזי הג'א. שלא נדע מנצחיה. (מימין: אלונה ימי ועומר קרני, דובר צה"ל)

הבעיה, לא רק למעורר ההגנה האזרחית אלא לגדל ככלל. במעורר המילואים של חירות השדה יש מאה קצינים שסיימו תפקיד ומצאיים עצמם ללא תעסוקה להלחם במשך שנים. הם נאחזים בכל כוחם בידיהם כי להיות "שיכנים" וברי בשעת מלחמה יוכלו ללמס מרים ולצאת לחיה, גם אם אין וקקים להם שם. נ ניתן לצמצא בעוצמת מילואים רבות כמה מיליונים ומגדלים רוריים, כמו גם קציני מבצעים ועוד כמה וכמה בעלי תפקידים במטה שנוחיהם שהיו יכולים לתרום יותר מניסיונם וכישוריהם במעורר העורף.

באיכות נפשות, אם לדבר כלשון המעשה רבנות אש מילואים, שבעלות היה אפשר לומר על שירותם כאלה שסובלים מבעיות רפואיות, בקיות נפשיות, וכן בעלי משפחות או צעירים בעלי רקע חברתי קשה כאלה שהגיעו בכוח השפיעו באופן ישיר על סוג שירותם. רבים מהם אמנם היו רשומים במסגרת, אך למעשה לא שירתו במילואים שנים רבות ופשוט נעלמו. המפקדים בשטח היו המרי אונים ולא יכלו

עצם תועה בכבי המינהל המסורבלים של ישראל. תחתם הציגו עילוי אוראי מפקד העורף, וזמין אז מילוח הפיקוד המרחבי הצבאי שאינם תופפים מבחן את המהות והגפית של משרד הפנים, ואינם הם למחנות ולמחנות של משרדת ישראל. כך גם לגי מבין ואש ומר"א לא אחת גולשת החלוקה מחזית של המשרדה, למשל, לתחום האזרחית של שנים או שלוש מפקדי עורף פיקודיים, במעורר העורף יש איש כ-170 מפות מפרדות של חלוקה ארגונית-מסרית. מצב זה, אשר תאל ברק, שובר את שיתוף-הפעולה הערפי. זאת ועוד: כשמוכר ברשותות נוצרת נוצרת גם כמיליונים רבות. לכל גוף בתחום העורף מפקדה משלו, עם מפקדת נפרדת של כוח אדם, מתחנה, ומה לא. וזהו חיבויו של משאבים שרמה עניה לא יכולה להרשותו לעצמה.

הן על קן כל גוף מפעיל מערכת קשר נפרדת. אין מערכת קשר אחידות שיאפשרו תקשורת שוטפת. למעורר הצה"ל אין האקציות קודמים לרוב מערכות קשר מודרניות, ומציאות יש גופים אחרים שנוגעים ציוד קשר ויח העולה לאן עורר על הציוד שיכדי מעורר העורף הצבאי. נקודה נוספת המקשה על עבודת מטה עילה היא פיתוח של המיליט של כל אחד משרותי המרחב, לבין ראשי הרשות המקומיות, מפקדי

ביטוי רק במקרה של מלחמה טוטאלית, שאו מרכז בהפעלת רכבות בריארים. כשיגור אין המעורר אחראי על האיוור, שכן משטרת ישראל היא המפקדת על בטחון הפנים. המעורר עוסק, אישא, בהכנת האיוור למלחמה ויתרונם נכך שאנשי המילואים גרים באזור, ואין צורך במערכת היטעים לגיוס. חייל חלל ברגל או מגיע ברכבו למקום הגיוס או למחסן שעל אחזקתו הפקר. יתרון נוסף: כל המחנות, להוציא מחסני הנשק, פרושים במרחבים האזרחיים, כולל מסיבת הגנ. כך גם החללים, על מערכות הקשר והתקשורת ועוד. המטה המשמעת הוא שכל תחומי הפעולה מוגדרים וקבועים, והמציאות הרכבת מביאה לאיכות ברמת הביצוע.

המעורר אמנם נראה יפה ויעיל, אך אין בעיסקה הנאה כדי להשיב על השאלה אם אכן הוא העונה לאיומים, ואם רי בו כדי לספק את צרכי האוכלוסיה אם וכאשר תפרוץ מלחמה טוטאלית. בחינה לעומק של המעורר חושפת שהה של ליקויים מהותיים שאינם נובעים מרמת תיקוורו של מפקד עורף או א אחת, אלא גורמים שירות מותי-החיות המרחיב לנשוא, מקומו של המעורר כסולם הערפיות הלאומי, רמת כוח האדם המופנה אליו והקצאת משאבים כספיים.

מסתבר כי במקרה של מלחמה, הצלחתו של מפקד העורף תלויה בכושרו להפעיל ביכולות ובתיאום מירבי מערכת ארגונית ומסדרית מורכבת, וכשיוצרו ליצור עימה מערכת זמינה סובב תווריה. משלמה מסובכת זו מעלה מורש שאלה שנהפכה גולא לליכוח בין גורמי בטחון שונים - האם צהל האו ה שצריך להיות מוסקר על תושבא, או שמא רצוי שהג'א והגנת העורף ופיקודי בדי משטרת ישראל, של המעורר משה ריין והה תראשון שערך אחת אחרי מלחמה יום הכיפורים. ריין שאף שהצבא יומסקי בהצגות למלחמה בחזיתות, וישתחרר מעיסוקם שאינם קשורים ישירות למאמץ המרכזי. רעיון-נורה בשעתו ולא נמוש עד היום. בין נשאר אחרי שרוקנו ממנו בעלי מקצועות טכניים כדי לקלוט את הציור האמריקני שנתקבל אחרי המלחמה.

מתנגדים רבים לרעיון במערכת הבטחון ובמערכות אחרות. אותם טוענים שבמלחמה המודרנית אין להפריד בין החזית לעורף ככלל הותחנים והטילים ארובי הסותח שכדי הצבאות הערבים: ארטילריה בינונית וכמה מטוחות ל-30 עד 40 ק"מ טילי "מרוג" ו"סקאד" מגיעים עד לטווח של 300-70 ק"מ ומסוים קרב וההצגה יופקים מרינה כמו ישראל את החזית העורף ליחידה אחת, תחת פיקוד אחרי ואחריות כוללת של צהל. ניסוק נוסף: מורכבות המלחמה מחייבת שליטה אחידה על מערכת התחבורה, זאת ועוד: במערכת ההגנה על שמי המרינה אין מקום לפיצול כאשר מעורר ההתראה האזרחי מפני התקפת חלוקה מלאכותית נוספת, טוענים המתנגדים, עולה לוחיצה בין אוכלוסיות-המפר שתהיה סמוכה לחזיתות המלחמה ותורק לחסות הכוחות הלוחמים של צהל ולטיפולם, לבין האוכלוסיה שבמדינה. קשה היה לקבוע היכן בדיוק עובר גבול האחריות.

רמטכ"ל לשעבר רביאלוף (מיל) מרובי גור הוא אחד התומכים בהפעלת הנשוא מיר צהל, ושותפים לו גם האלופים (מיל) הרצל פשיר והנכנס ואכי (מי שהיה אלוף פיקוד המרכז). עמדתם מתבססת, מן הסתם, על שורה של קורות-חורוה במעורר חקים. כשנכנס תאל חיים ברק לתפקידו, מצא עצמו כמעט בודד במעורר העורף. הוא היה קצין שירותו בעל ניסון קרבי ופיקודי עשיר, ולעומתו הרב מקצינים ששנתו במעורר הג'א או במעורר השליטה, נעדר ניסיון קרבי או ידע בסיסי בפיקוד על יחידות ואירגון עבודת מטה יעילה.

חולשה זו באה לידי ביטוי מוחשי בתיפקוד המעורר. היתה תחושה, אמר תאל ברק, שמעורר העורף כלל לא שייך לצה"ל. שהוא מין קטן וז שאין מתייחסים אליו. מצב זה מביא על כך שבעצרת צהל לא נתן איש את רעתו לנשוא, שכן שיכוד מקצועי נכון של קצינים במעורר המילואים היה מותר את

(המשך מהעמוד הקודם)
עצבים, חידרו את הניגשות האת. של הבטחון יצחק רבין והחיר לא מכבר כי במלחמה הבאות עלול העולם הערבי לגצל את רגישותה הרבה של ישראל לאבדון חיי אדם, ותורה זו טעות אם לא נביא בחשבון מתקפה של טילי קרקע-קרקע לטווח בינוני ורוחק על ריכוזי אוכלוסיה. גם הרמטכ"ל רביאלוף משה לוי סבור כי האוייב יתקוף מסדות אזרחיות בעורף כבר במכת הפתיה של המלחמה, וכי הנשק הכימי, בשיקולי ההפעלה של הסורים למשל, הינו נשק כמעט קונבנציונלי.

כאמצע הקטנתו, גם בלי הקי הרוק חשופים לפגיעה מרבית משאבי המרינה המרכזים ברצועה הצרה של מישור החוף, באיוור זה יושבים כשני שלישים מתושבי ישראל, וגנמצים כל בתי הדיק רוב תחנות הכוח של חברת החשמל, כמעט כל נמלי הים והאוויר, שלושה רבעים ממפעלי התעשייה ושני שלישי מבתי החולים. לנקודת התורשה האות מתייחס

תאל ברק: כשנכנסתי לתפקיד היתה לי תחושה שמעורר העורף כלל לא שייך לצה"ל, שהוא מין נטע וז שאין מתייחסים אליו.

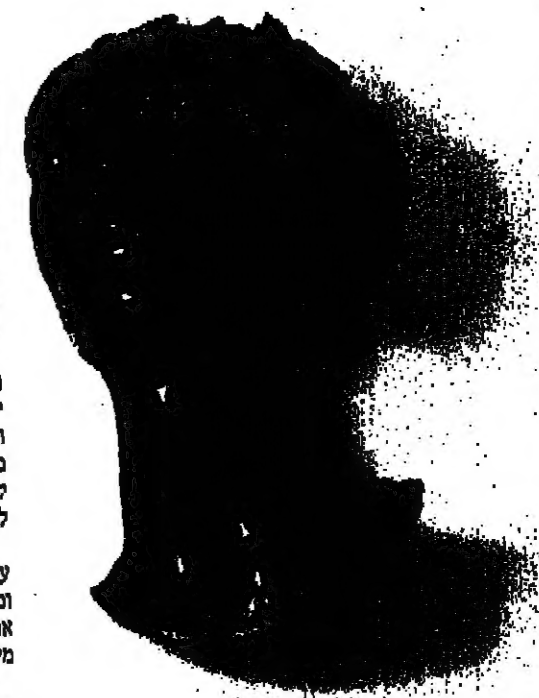
הרווח האזרחי כשאננות. נושא התנגדות האזרחית - הג'א, בקצור - עריין מצטיר ברמות איש המילואים הקשוי, והא-יחולת מי ששכר ומנ. לירות היה לא ראי גבר שנכבד את עצמו. כלאן מגיעה הפולח של יחידות השדה והשירותים. על פי הקורה נכסת, נראה שהירמיו הציבורי הוא משפיע במידת-מה גם על התייחסות מערכת הבטחון לנשוא. לא ברוק ברוח חוק הג'א שנתקבל בכנסת לפני 35 שנה, ועבר מאז תיקונים.

השליטה על מעורר העורף מוטלת בין משרדי הבטחון, הפנים והמשטרה. פיצול שהולך מערכת מסורבלת של ועדות ומעצות משותפות לתאום הפעולות. התוצאה עד כה היא סירובל מינהלי. למעט כירושלים במלחמה ששת הדיקם, כבית-שאן לבנון - תיפקוד המעורר היה לא נכון עד כה במצב מלחמה תחת לחץ נמשך של ההצגות. מעורר הג'א בתמונה הואה רוק אחד המרכזיים. תיקון כחוק הכפיף את מחוזות הג'א למפקדים המרכזיים של צהל. בכל פיקוד ממונה על תרגום מפקד עורף קצין בדינת-תת-אלוף, וגם לידו פועלת מעצבה פיקודית. הג'א פועל כשטח בשיתוף פעולה הדוק עם הגורמים המסוביים, בראש ובראשונה עם הרשויות המקומיות ושירותי החירום והמסוננים לוח (מכבי-אש, למשל). המרחב הרגיש שסכנת. פגיעותו היא המהורה ביותר. לטכחון המרינה, נמצא בתחום פיקוד המרכז. תת-אלוף חיים ברק היה בשנותיו המועדפות מפקד העורף היה. בימים אלה השתחרר מצהל ועכשיו הוא מנהל בכיר בחברת המטכ"ס "ים".

סיוור בתחנות במחנות העורף שנמרכו הארץ מגלה כלפי חץ מפקד מנהל למטה. כל מפקדת מחוז שולחת על יחידות סיוור, אכטות, כיכוי הצלה, יחידות רכב מגויס, אספקת מים, רפואה, ציוד הנדסי כבד, וחוליות התראה ותצפית - גופים האמורים לתת מענה לכל אירוע כשעת חירום, החל במיליון נפגעים מתחת להרסות, אכטות חרבות ושכונות, אספקת מים ומזון, אספקת מסיבות או, ופריסה מעורר עורה ראשונה יור עם ממן דוד אדם ובוני החולים באזור. השליטה היא עד לרמת השכונה והרחוב. לרשות המעורר עומדים מחסנים וכמה כל הציוד הדרוש למסיבות חירום, החל ממוטבי האיוור, החל בתנוקות בני יום. המחסנים מצטיינים ברמת תחזוקה בנאות הציוד אורו ומסדר. כעת צרה ימורק האריות והיו מוכנות לחלוקה מיידית.

מעורר העורף, מסביר תאל ברק, יכול ליידי

הדד בושס, כמעט מוסד. אשה לכד שמאחורי הביקורת. שוננה, מהירה, קטלנית. לא חוששת.

יא מתנגדת להתראיין בגלל העיקר. מה פתאום בשום פנים ואופן לא אותה לא מפתים. היא לא כמו "כל הנוצרים". לחץ קל. בושס מתרככת. שומעים את ההתרככות. היא מתלכטת בינה לבין עצמה כמעט בקול. היא לא תעמוד בזה. היא מהירה את עצמה בהסכמה שלה מקיפה תנאי. לקרא קודם את הספר שכתבה, "הזר השלישי". המתדורה אולה. בסוף היא מציעה לקבוע פגישה ראשונה בלי לקרוא את הספר.

הזה בושס לא אומרת גיל. מחזיקה סור ביקורת בעיתון "הארץ". שוננה, מהירה, קטלנית. כמעט מוסר. יש אומרים אינטליגנטית - אחרים צוחקים. עשרים וחמש שנה במקצוע. אין עליה סימני עייפות. לא משאלות, לא מתשובות ארוכות, לא מטלפונים ברקע. לא מהספרים ותוכניות הרדיו והטלוויזיה שצריכה להגיד מה היא חושבת עליהם.

אין היא נראית? שאלים גברים נשים בסקרנות עצומה. מתחמים קרימה את הראש, מגלגלים בעיניים ומחכים בהתאם מרובה. לשמוע שיש לה נגנון ונעליים אורטופדיות עם שרוכים חומים. אולי יש לה עוד משהו.

בושס: -מפחידה אותי החשיפה פנים אל פנים עם אנשים. מפחיד אותי לצאת לרחוב. זה אמיתי. לא

מעשה ולא יומני. בשבילי זה מאמץ. מאחורי זה יש כל מיני פחדים. יודעת, אבל לא אסביר. גם הכניזה שלי אגונימית. את לא יכולה לרמזין לך מי עומד מאחורי הרברים.

לאנשים יש בעייה עם התרמית שלי. ישנה סניג' שחוזרת על עצמה בארועים חברתיים. אנשים יוצאים פתאום מכל הסדקים ואומרים עד כמה הם טראים אותי. והיו רוצים להכיר אותי ואו שואלים בהפתעה מה ככה את נראית את הרבה יותר נחמה. כולם מדמינים להם משהו שקשור במטובה. אחת הצעירה של גולרה. או נחמה אני לא. הם לא מתרגמים נכון מה שרואים.

אני נרתעת מחשיפה. גם עשו לי עולות מאוד גדולות. נספלו אלי בגלל היותי אשה. כי הרי להתחבט איתי עניינית, רוב האנשים אינם יכולים בה. אני יהודה. אז נשארות ההשמדות. נכנסים לחיך הפרטים. כן חיה לבד, לא חיה לבד. כן מרת נפש, לא מרת גוף. דן בראמון כתב שאני נראית כמו פלמט, שאני מפחידה ילדים קטנים, ובגלל זה לא יוצאת לרחוב. זה עובר על אנשים. המתוכננת יום אחד בארכיון "הארץ", ניגש אלי כחור צעיר ואמר לי, את זהה בושס. כן, אמרתי לו. אבל קראתי שאת מלמדת. זהא אומר לי טוב. עניתי לו, עכשיו אתה רואה שלא. דירה קטנה ברחוב קטן בתל אביב. ספרייה מרשימה. סדר מופתי. כלב חום קטן וזקקב שלה. בוא הנה חמודי, בוא אלי, היא אומרת, מלמדת, מבשקת ועוד פעם מלמדת. חוג מכרים קטן, אינטימי. יציאות מבוקרות העירה. ברקע צלצולי סלפון

מרשעה: המטות, שיחות מה נשמע, הבעות תורנה מה רעה. "התחשיות היצוניות", היא אומרת על המלונות. סך הכל אשה לבד. לא בהכרח בודדה. המדע לי נמת המלפנים לפחות, בדיה.

בושס: אני לא מסוגלת ולא רוצה לרבר עם אדם על דברים שמעייגים אותי. יש מספר משפטים מאוד של אנשים שאהם מוכנה לרבר. יכולה לנחם אותם על ידי אהתי. אני טובה למוקטות, אנשים הם אני יהיה. כשאני מוזמנת למקומות, אנשים מחלים לבד אותי על דברים ברומו של עולם. הם לא יודעים עד כמה הם משעממים אותי. יש מעט מנו אנשים שרעתם מעניינת אותי. שלושה או ארבע.

מא אינטנסיביות ברינו, בחשיבה, בתנועה. מרשעה צופה, מהר, אטומטיבית. יכולה להיכנס לעצגות או לצחק פרוע בשני חלקים של משפט אחד. לא מטקטית ביהם למילים כשלעצמן או למשפטים בודאי לא למדע. היא מוזמנת. החין לא נוע נה. כמו ברווז שנכנס למים. יוצא, מנער מוזמנת את השפה, והולך הלאה. בושס: אני חיה חשונה לחרשתי. מרשעה שחוזרת את עצמי. אין אצלי שוק. זה מעניין. יש לי חיוניות קצת חולנית. טקנות אינטנסיביות. אבל גם ויכרון ועניין לא מטקטיו ברברים. במאורעות. מתפשת תמיד וזויות ותי חרשות לרברים. הדבר הכי קשה בשבילי הוא לעשות סור אינטליגנטי על דבר הכי פחות צמליגנטי כמו תוכניות הטלוויזיה. הקצב שלי מרע לאנשים. רובם לא יכולים להיות קצבב מטרף מה ואח חיוניות שיכולה להרוס כמה עשרות אנשים. גם הפקודות שלי מאוד איכפתיות. יש לי עניין בכל זה. אני נוסעת ברחוב, מסתכלת לתוך בתים של אנשים. מדקדק איד הטלון שלהם מרומם, וכבר יש לי זה איד האנשים האלה חיים.

כמה עולה לך המקצוע?

חשיפה עצומה. שאני נכראה רוצה בה אם אני משיכה בה כל כך הרבה שנים. בקשר לתגובות של הצופים, מתחמים. זה מרגיז ולא יותר. חלוי גם מי הנוצרים.

מאיפה רובת שלך לרקוד בלייך חזק?

אפשר לחשוב שהמגירה שלי היא לשבת ולפגוע מל הום באנשים. אני לא מרגישה שאני מוגעת. לרקוד, אני חושבת שאני גורא טובה. אני כל פעם

נדהמת מחדש עד כמה אנשים נפנעים. איך הם מגיבים. הביקורת שלי היא תמיד הרבה יותר קשה מאשר הבחיבה שלי.

באומר, את עושה הנחות בשאת בותבחה?

כן. אני הרבה יותר ביקורתית. אבל מה זה בכלל מרשעה, לא מרשעה. טובה, לא טובה. אני בכלל לא יודעת אם אני טובה או רעה. לפעמים אני טובה, לפעמים רעה. אני לא טובה ללב באופן מיוחד. אין לי

"לא הייתי מוותרת על אהבה. האהבה ויבשה את אומי, את האישיות שלי. לא הייתי מציעה לאף אשה לוותר על אהבה. על ילדים - כן. על אהבה - לא".

נשמה צופית. זה בורר לי. אני גם לא מעבירה נשים וקבות ברומם. אלא אם הן מבקשות אותי. לא מתגרבת בכלל. לא אהבת שאנשים יהיו קרובים אלי ולא רוצה להיות קרובה אל אנשים.

בושס מחדדת את העפרונות לפני שהיא כותבת, ובגם באמצע. יורדת לפרטי-פרטים שקשורים למראה,

ללבוש, לצורה. יש לה מה לומר על כל דבר. אניריות חרות, בוטות, חרימשמעיות. על רוחם מהערוץ השלישי כתבה. "הילדה האיומה הזאת". לרם עכרון היא מדקת את צבע הסודר. על ערבה שכתאי והספר שלה היא בוחרת לצטט ולהמכים עם ידיר שלה שאומר: יש להיוורר מאלמנות יוצרים היוזנות מן המתים ופורחות על הקברים. משפט בושסי אפיני נראה כך: "זהו מניפסט ארוגנטי... תופעה של חשיפה נרקסיסטית מרתיעה, ללא יציאה מהאגו הקטן, הוקק לתוכחה מתמררת..."

אין רמו להיטוס בכתיבה שלה, או להתלכטות. מעט מאוד פעמים, אם בכלל, אפשר לשמוע אותה אומרת. "אני לא יודעת". היא אדם שיש לו רעות, לכאן או לכאן, על כל נושא. אין לה ספקות. הכתיבה הפרובוקטיביות שלה מושכת אש. יש מכתבים של מעריצים ולעומתם תגובות מאוד בוטות, מעליבות. יש גם התחשבותיות אישיות. אצל דן בראמון היא אתה המשופרות הקבועות. "הוא אובססיבי עלי", היא אומרת. אחרים מתרגמים את השיר "מה יש לך גברת בישי". גפן לוינדל של יונתן גפן, "למה יש לך גברת בישי". גפן מגיב ביושב. "היא לא בלייך חשוכה לי שאני אכתוב עליה, יחד עם זה יכול להתאים לה". אמנון דגנבר התחשבן איתה באופן מאוד גם. "הוועה הקטנה הזו היאמה הזאת רותם", גם היא התחשבה איתה, חד (המשך בעמוד 17)

הדד בושס, כמעט מוסד. אשה לכד שמאחורי הביקורת. שוננה, מהירה, קטלנית. לא חוששת.

هذا من اجل

מלחמת העולם השנייה

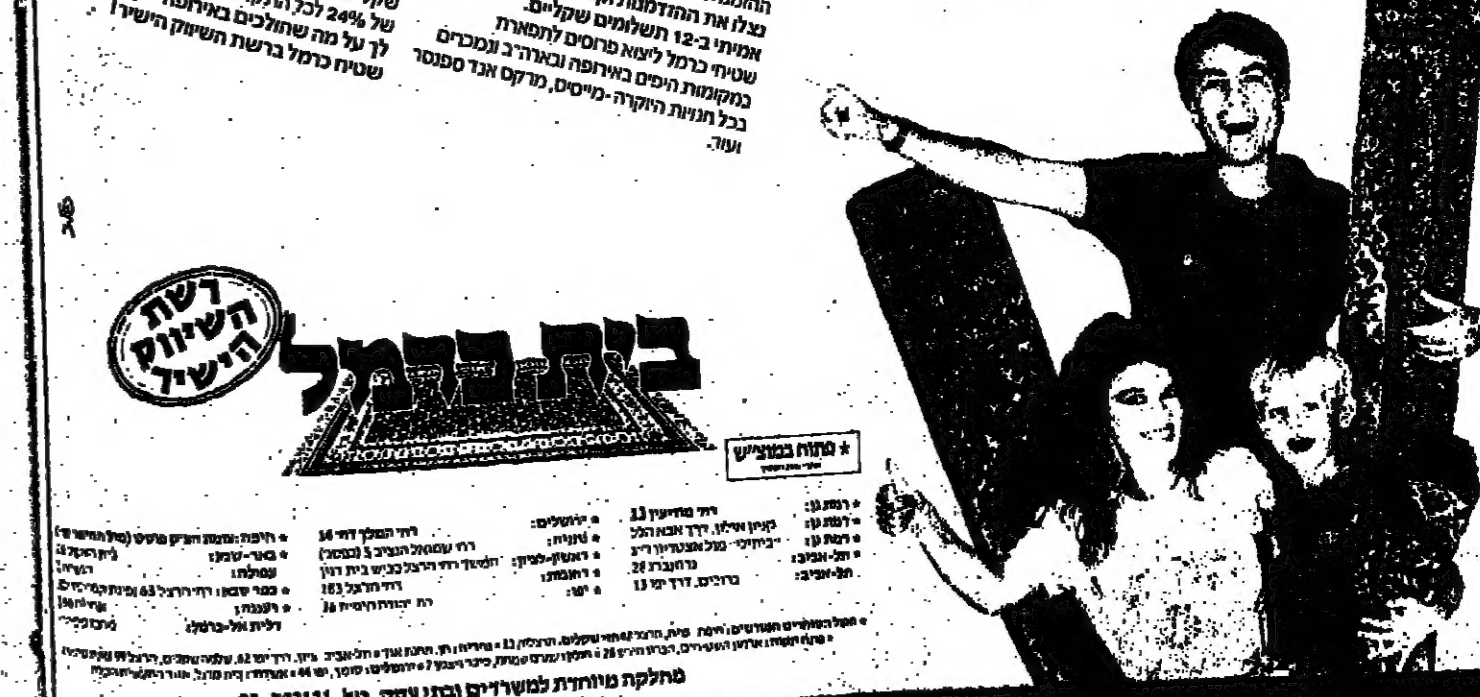

עכשיו במבצע של 25% הנחה.

הולכים על זה באירופה שטיחי כרמל לייצוא

עכשיו ב-12 תשלומים שקליים ללא הצמדה.

שטיחי כרמל קונים ברשת השיווק הישיר

בית כרמל
השיווק הישיר

הפיתוח במבצע

1. רמת גן	2. רמת גן	3. רמת גן	4. רמת גן
5. רמת גן	6. רמת גן	7. רמת גן	8. רמת גן
9. רמת גן	10. רמת גן	11. רמת גן	12. רמת גן

מבחן ביער

ו אלף קצינים פולנים נרצחו בידי הרוסים ביער קאמין. בראשית מלחמת העולם השנייה, העילית החברתית והמרבחית של העם הפולני. אחרי כך האשימו בטבח את האנשים. השקר נחשף ועדיין נחלל על עורויה עולמית. ד"ר יעקב קאמין, 1940 (ספריית הערוב). הוא בן 77. כבר לא נפחד מהמחסלים של הק.ג.ב.

נאח אלכס דורין

נוויה ביער קאמין. השואה הקטנה של העם הפולני.

הנותרים, שררו עוד כ-200. שובי סטארווילסק, הומנו, כנראה, ברצח המוני רומה לסבך קאמין, ונקבו באזור חאיקוב. בקבריהם שטרו אותו. שובי אוסטאשקוב, וטכני בים הקרח הצפוני וגופותם נאכלו בידי הלווייתנים.

שפחות השבויים בפולין החלו לקבל מהם מכתבים בנובמבר 1939, זמן קצר לאחר השכי. מכתבים היו בדרכי כלל אופטימיים ובתם דיווח על יחס הוגן מצד מוהריהם הסובייטים. נרמו אפילו על תקווה לשיבה קרובה הביתה. אלא שדום המכתבים הידרדר לפתע באביב 1940, עד ששטח לחלוטין. המספחות פנו לכור מה עלה בגורל יקיריהם. הסובייטים השיבו במשיכת כתמים. גורמים בינלאומיים, כמו הצלב האדום, גילו חוסר אונים. רק כעבור שלוש שנים, ב-13 באפריל 1943, שכר ריוו בליין הנאצית את קשר השתיקה הסובייטי, וחנן את דבר גילוי הקברים והמוניים ביער קאמין. כך חולה להתגלגל הפרשה והמסערה, שפעם בפעם, עד היום, תוזרת ועולה כיוח רפאים בהקשרים שונים.

ביוני 1941 הפך היטלר את התווה עם סטאלין ופולש לבריה"מ. הסובייטים הלוחצים החליטו לגייס להגנת מולדתם ולמלחמה בנאצים גם את השבויים המולגים ולהקים מתחם גייס מולני בצבא האדום. חצי שנה לאחר הפלישה, ב-13 בדצמבר 1941, נועד סטאלין בקרמלין עם גנרל סיקורסקי, ראש הממשלה הגולה של פולין בלונדון. באותה פגישה נכחו שר החוץ הסובייטי ואליסלאוו אנדרס, שהיה שגריר בבלאווה. סטאלין הודיע על הסכמתו להחליף את אנדרס, שהיה שגריר בבלאווה, ופושק בעמוד הבא.

לאורדנטי בריה התגלגל הקדום של הק.ג.ב., והור לחסל מחשש שלא יהיו נאמנים ריים כדי להחליש לצד בריה"מ נגד הגרמנים. ב-1943 נמצאו גופותיהם של כ-4,500 מהם בשמונה קברים המוניים ביער קאמין, על גדות הדנייפר, ליד סמולנסק. הגופות היו מסודרות כסדרים בקופסה - שורות ישרות, שכבה על גבי שכבה, כשהנשים למטה. יריהם היו קשורות בחבלים, מאחורי הגב. כולם נזרו כעודפם, מוטות קצר ביותר, וגם נדקו בכינים. גורלם המדויק של רובת שבויים אחרים לא נודע עד היום. יש רק השערה.

פולין העצמאית נמחקה ממפת אירופה ב-17 בספטמבר 1939, שלוש שבועות אחרי תחילת המלחמה, ובפעם הרביעית בתולדותיה חולקה בין גרמניה ורוסיה. הצבא האדום כבש חלק מפולין במבצע מתואם עם היטלר, על פי תווה מולוטוב-ריבנטרום שנחתם ערב המלחמה. כשבי הסובייטים נפלו כרבע מיליון אנשי צבא, שנכלאו בכ-140 מתחם שותקנו בבריה"מ ועברו בעבודות כפייה במיכרות פחם, בציורים ובסלילת כבישים. במקביל ערכו הסובייטים מצור שיטתי אחרי הקצינים, במיוחד האקדמאים. לבסוף איתרו 15 אלף קצינים, ובדורו אותם בשלושה מתחם: קוויילסק, כ-250 ק"מ דרומית-מזרחית מסמולנסק; סטארווילסק, כ-200 ק"מ מזרחית מתארוקוב; והמאשקוב, באמצע הדרך שבין מוסקוה ללנינגרד. ד"ר סלובס, רופא מומחה לכירורגיה פה ולסת, נכלא בקוויילסק אחרי מסע תלאות ונילגוליים שונים. כעבור חודש נבקש אחוזה של אצילים פולניים, עם מזור מפורא. שם התגורר גם ראטסוויין, הנוזר והסאיהאלי המפורסם. כמעט כל שבוי קוויילסק נסכחו ביער קאמין. שרדו רק 191 משני המתחם.

ובעם ושב שנים נדרשו לו כדי לפרוץ את מומה המוקד מפני הדי הארובה של "מאורש" - יחידת המחסלים האיומה של הק.ג.ב. "עכשיו", אומר ד"ר שלום סלובס, אינני פחד עוד, שהי אני כבר בן 77. סלובס הוא אחד הניצולים הבודדים ששרדו מהבנה עקרו המבישים בקצינים פולניים, שבעה ורשים מלבד לאחר שפרצה מלחמת העולם השנייה. אציקר הפצה מוסקוה גירסת שיקר לפיה הנאצים, לא המציבים, הם שביצעו את המבחן המדויק הזה. עד היום יש לה מאמינים לא מעטים. כאלף מהקצינים המבוסים היו יחידים. גם עובדה זו מוסמסה בכונה מבין שנים.

ד"ר סלובס, היום חושב תל-אביב, כתב על הפרשה בפעם למעט עדות ראיה שחבר בה - למולו - תן סלובס, התאחד של העמידה חסרת-האונים של הקהילה מול כוחות הדיכוי ביער הרוסי. זכרונותיו - "שן קאמין, 1940" (בוצאת "ספריית מעריב") - הם תיון הקבר והאשון לאותה פרשה עלומה, וגם נבדלת לפר לזכרם של הקצינים והיהודים. 15 אלף איש הוצאו שם להורג. אפשר לראות את המבצע ראשון ושיטתי, לא של הנאצים, לחסל עמלן. עליה של עם חבורתה הרבותית וצבאית, עולין בעלי יוחס אבות וזככות אישיותם השתתתה היו שם קצינים קצמרת פיסוד הקבע - 12 מיליון. מאת קולגות, נאמים ובאחרים: 800 קצינים, 300 פרוטסטורים, מאות סרדנים, נאמים ששטנים, מרצנים, רובם היו פולנים לאומיים בעיקר אנטי-קומוניסטים ואנטי-סובייטים. עולם נחלץ, ב-1940, לאחר שנישבו בידי הצבא האדום תועפת העקומלות סטאלין והאש והקטנו.

לב שקט - ביטוח לב נלעדי לקבוצת הביטוח של כלל

לגי מיעודת התכנית
התכנית מיועדת לכל המעוניין בביטוח חיים וביטוח לב שקט, והוא חבר קופת חולים כלשהי, מגיל 20 ועד גיל 55, וגם לאלה המבוטחים כיום בביטוח חיים בחברות הביטוח של קבוצת כלל ומעוניינים בתוספת של ביטוח לב שקט.
דוגמא לפרמיה חודשית לביטוח לב שקט:
גבר בגיל 35 - 4.58 ש"ח, גבר בגיל 45 - 15.30 ש"ח, גבר בגיל 55 - 26.55 ש"ח.
לנשים הנחה של 50% מהפרמיה ולגברים לא מעשנים הנחה של 10% מהפרמיה.

לפרטים נוספים פנה לשלוש מוקדי טלפון מיוחדים המפורטים להלן, בהם תוכל לקבל, במשך שלושה שבועות (פרט למי ר), יעוץ ומידע מאנשי מקצוע, ונציג החברה יומנה אליך.

אודס חברה לביטוח - 03-640838
כלל חברה לביטוח - 03-627733/4
אריה חברה לביטוח - 03-661732/3

פרטים נוספים תוכל לקבל
אצל סוכן הביטוח שלך.

בתרון מכל הלב: הכנית לב שקט

לב שקט מעניק מימון עבור הוצאות רפואיות בזמן טיפול לב שונים. כך מתאפשר לקצר את ההמתנה לטיפול בצורה משמעותית, לבחור את הרופא המטפל ולבחור מקום טיפול עם תנאים נוחים. לנזונות המבוטחות, קיימת בחברות הביטוח של קבוצת כלל רשימה של מוסדות רפואיים הנוחים שירות פרטי לטיפול לב המפורטים להלן.
אלו הטיפולים הממומנים במסגרת לב שקט: ניתוח מעקף לב - ניתוח לב פתוח בו משתילים עורק או ויד עוקף לבלי דם חסומים.
אצטגור - בדיקה קרדיווגית לאבחון בעיות לב וטיפולן.
ניפוח ע"י בלון - מתיתוח עורק סתום באמצעות ניפוח לב מיידי - החלמה בבית מרפא עד 7 ימים לאחר ניתוח מעקף לב או ניפוח ע"י בלון, המאפשרת שיבה לפעילות חיים רגילה.
שיקום לב אמבולטורי - פעילות שיקומית במכון לשיקום לב עד 12 חודש, המאפשרת למבוטחת לחזור לפעילות יום-יומית (לדוגמא: התעמלות, יעוץ דיאטטי, סובאלי וכדומה).
שים לב! הביטוח מכסה גם הוצאות שנעשו בחו"ל בזן הטיפולים הנ"ל, פרט לשיקום לב אמבולטורי.

בעיה נוגעת ללב

הנבדק מן המומחה המיוחד של אנדרס שותמבקס בעקבות אפיליה, כפון אחת שנה הוציא לאנגליה, בשם בדי שנה לאחריה נעלה, תחילה נבדק שמת נקפחו במאב אחת כי נמצא שרירי גושש בשרה נלח לר בריסטול. תשורה הא שותמל בדי שליח התקנה. זמן מה לאחר מות המור של קרדיווג'ב נהרג גם קיסילב בתאונת דרכים מסתורית בארה"ב, לטענתגלגל, לא מן התמנע שבע אותו השנה ידו הצביעה של "סאטש".

הנבדק מן המומחה המיוחד של אנדרס שותמבקס בעקבות אפיליה, כפון אחת שנה הוציא לאנגליה, בשם בדי שנה לאחריה נעלה, תחילה נבדק שמת נקפחו במאב אחת כי נמצא שרירי גושש בשרה נלח לר בריסטול. תשורה הא שותמל בדי שליח התקנה. זמן מה לאחר מות המור של קרדיווג'ב נהרג גם קיסילב בתאונת דרכים מסתורית בארה"ב, לטענתגלגל, לא מן התמנע שבע אותו השנה ידו הצביעה של "סאטש".

הנבדק מן המומחה המיוחד של אנדרס שותמבקס בעקבות אפיליה, כפון אחת שנה הוציא לאנגליה, בשם בדי שנה לאחריה נעלה, תחילה נבדק שמת נקפחו במאב אחת כי נמצא שרירי גושש בשרה נלח לר בריסטול. תשורה הא שותמל בדי שליח התקנה. זמן מה לאחר מות המור של קרדיווג'ב נהרג גם קיסילב בתאונת דרכים מסתורית בארה"ב, לטענתגלגל, לא מן התמנע שבע אותו השנה ידו הצביעה של "סאטש".

זה לב הבעיה

הנבדק מן המומחה המיוחד של אנדרס שותמבקס בעקבות אפיליה, כפון אחת שנה הוציא לאנגליה, בשם בדי שנה לאחריה נעלה, תחילה נבדק שמת נקפחו במאב אחת כי נמצא שרירי גושש בשרה נלח לר בריסטול. תשורה הא שותמל בדי שליח התקנה. זמן מה לאחר מות המור של קרדיווג'ב נהרג גם קיסילב בתאונת דרכים מסתורית בארה"ב, לטענתגלגל, לא מן התמנע שבע אותו השנה ידו הצביעה של "סאטש".

(צילום: שמואל רחמני)

ממדינות ביטחון ישראל שברק את השליש ומסמך האומללים מורו ב"1940, כשסמלונק נשלמה כדי המוכישים, יתר משנה לפני שהאיוז נכבש כדי הגרמנים. לאחר שממשלת פולין נעלה בקשה שפול הארזם הכינלאומי לחקור את מידת הצעת שמאומי הדיוח הנאצי, השותלל סטאלין כלשכחו והזה על ביטול כל ההסכמים עם סיקורסקי. כעבור מן המו סיקורסקי בתאונת מוטס.

קצ קשה בחורף 1941, מידה מסקסה לשע לקסמן ועדת בדיקה בראשות רופא האיש של סטאלין, מנסה בצפון, שהסבה ביער בצע רק ב"1941, נלמד שעה שהאיוז היה כבש כדי הנאצי. א לך שיע סטאלין איגרות אישיות לצדביל ורודולט ובעם שלא לעורר את עניין הטבח בקאטיץ, צדביל ועם לבקשה, בנימוק שהחמו אינו מתאים לך, כאשר יש לרכז כוחות כדי להכות את היטלר. זאת המסמך נלמ הכי, לא נוכל להקים לתוויה. רודולט הבין שיעט מאמין לנאציים. זה הכל קשר תעמולתי היטלר, אמר.

החייך ניסונה בדיח המועצות ללמל על הנאציים את אשמת הטבח גם במהלך משפט נירנברג - אלא שבריתדיון הביןלאומי לא קיבל גירסתם. גם אם לא התבונה לך מלכותחילה, שרת הטבח התמוני את ממרתיה לאחד המלחמה. המשרת הקומניסטי יל היה להתבסס כעולין בקלות יחסית בהעדר אותה מנהיגות חברתית ותברותית, אנטי-סובייטית, שהושמרה ביער קאטיץ.

הסערה פרצה ב"1980, חמש שנים לאחר המלחמה. חבר האפיליה, קולונל אמריקני שהיה שני בדי הנאציים, גילה לראשונה כי הבא ליער קאטיץ בדי ההמנים ומאז עניו העד כי הטבח בצע לפני הכיבוש הגרמני. ענתיים את-כך חקרה את המרש ועדה מסמך הקונגרס האמריקני ששמעוניה פורסם בדיח מסמך הארם. היא בקעה הרמטמית את אשמתה של בריה"ם עוד לפני תפירתמסמך האלה צמ עדים נוספים שחזקו את אשמת הדוסיים. בריה"ם גם שני חוסי איון קריווג'ב ופרשמן קיסילב כשה מבריה"ם במהלך המלחמה. הם סיפרו כי ב"1940 התגוררו בסמלן, לקאטיץ, שמעו היטל את הדיח שנקש מעיר, היא את המוצאים להודי כחם קפוד חיותם.

הנבדק מן המומחה המיוחד של אנדרס שותמבקס בעקבות אפיליה, כפון אחת שנה הוציא לאנגליה, בשם בדי שנה לאחריה נעלה, תחילה נבדק שמת נקפחו במאב אחת כי נמצא שרירי גושש בשרה נלח לר בריסטול. תשורה הא שותמל בדי שליח התקנה. זמן מה לאחר מות המור של קרדיווג'ב נהרג גם קיסילב בתאונת דרכים מסתורית בארה"ב, לטענתגלגל, לא מן התמנע שבע אותו השנה ידו הצביעה של "סאטש".

הנבדק מן המומחה המיוחד של אנדרס שותמבקס בעקבות אפיליה, כפון אחת שנה הוציא לאנגליה, בשם בדי שנה לאחריה נעלה, תחילה נבדק שמת נקפחו במאב אחת כי נמצא שרירי גושש בשרה נלח לר בריסטול. תשורה הא שותמל בדי שליח התקנה. זמן מה לאחר מות המור של קרדיווג'ב נהרג גם קיסילב בתאונת דרכים מסתורית בארה"ב, לטענתגלגל, לא מן התמנע שבע אותו השנה ידו הצביעה של "סאטש".

די שלום סלובס וספרו: קצין המשמר ועק בקול צורמני: מי שיזוז ממקומו יהרג ללא התראהו הקצינים הבכירים בקבוצה שלנו, כולם בגיל העמידה. איבדו עשתותיהם וצייתו בדומיית מוות.

אתר האחרונים בסידרה. כעבור את מפתח המפסע נגלה לעיני מחזה גורא ובלתי-צפוי. שורת אנשינו נקלעה בין שני טורים אטומים של חיילים עריפניים וועמים, מחושים כרוכים מבורנים ואקדוחים במגוריהם. הם חישטו כרצונם וללא מעצור במטללית והחיימו בולול חתומי כל מריט מתכוכי, מרא, ומכית או שרעובע. ממני לקש מרחם ועיר, למרות טענות שרופא הנגי נראה היה בעליל, שמלמאים הם מפורות מחזרות בהממנים עליהם.

בסיום התעללות שלוחתהרסן של החיילים ראינו במרחק מספר צעדים מהמקום שלוש משאות צנאיות, מנעיות מטררטיים בקוצצרות קצין המשמר ועק בקול צורמני נבנסות צנאיות לשמור על השקט, לעלות ללא הגה על המכוניות ולשבת במקומות. הקצין סקר בנוספי הו המקומות ייתרג ללא התראה. הקצינים הבכירים בקבוצתנו, כולם בגיל-עמידה, איבדו עשתותיהם וצייתו בדומיית מוות. עלו בקשי המלשאות הנבחות והחישטו בון בצפיפות.

אחור יותר התברר כי הקבוצות האחרות הסטו כרכבות אסירים אל יער קאטיץ - מקום בו נמצא בית הארחה מיוחד של התקנה. וגם נודע בעבר כיצד הוצאה להורג - הם וקצנו אותם אנשי התקנה. עם כלבים ובעקות, חילכו אותם בקבוצות קטנות לתוך היער - וחיסלו אותם... גם אותנו העמיסו על הרמבת אלא שברוע האחרון, באותו מור ביתר, שני הממנים של המבצע את התוכנית. במקום ליער קאטיץ הועמד למתנה שבוים אתר, וכך נוצלנו כנראה שמישהו במסקסה החליט להשאיר בחיים שורדים מהשבוים, אולי כדי למנוע חקירות מאטטות מין של נוספים ביולאומיים. והעמולה הנאצית עשתה מטמנים מניולו קבריהמונים ביער. כבגני הממנים נמצא סממנים שונים - יומנים אישיים, תצלומים, מכרות, עננים. ביזמן שנמצא על גווייתו של מאיור ארם בולסקי באפר: "היום, 9 באפריל 1940, הוטן נעצר מלכת ב"30-6... החבורה כי הספיק לכתוב זאת כמה דקות לפני שנוה: אנשי התקנה. שרדיו מעל קרבותההם כבעות ובה ושעונים, לא נחמו רעמם למסמכים האישיים המובים בבסיס. מנאמים חוקיקו לקאטיץ, רוקאים מאתולנרס.

(המשך מהעמוד הקודם)
לוביאנקו. על אנדרס הוטלה המשימה להקים את הגייס. סיקורסקי ואנדרס רמזו לסטאלין שרוב החיילים והקצינים המולניים שעמדו להיות מנוייסים עייין כלואים במחנות שבוים. לא יתכן כולם שחרורו מכבד.

סיקורסקי הציג רשימה ובה שמוניהם של 15 אלף קצינים שנפלו בשבי ולא נמצאו במחנות גרמניים בפולין, גם לא במחנות שבוים בגרמניה. הם חייבים להיות אצלם, קבע סיקורסקי.
סטאלין שינה טעמו. לא יתכן, הם נדרו, כנראה.
ללא, לא, לחץ סיקורסקי על הרודן הסובייטי.
למנצ'וריה, למשל, מיד אתן פקודות מתאימות והבעיה כולה תיפתר, השיב סטאלין.

כעבור זמן-מה, בריון אתר שנקשר בקרמלין על השבוים המולניים שנעלמו, פלט סגן ראש המסורה הפוליטית החשאית מייקולוב, הערה תמוהה: עשינו בעינין הזה טעות גדולה. סתם ולא פירש.

עד שרדיו ברלין גילה את הקברים וחשף את קנה החוט של התעלומה. די"ר סלובס נולד ליד גבול פוסיסה המורחית והתחנך כילנה. היה רופא כצבא הפולני, נפל בשבי הרוסיים, וניצל בנם מהמשלוחים ליער קאטיץ. כפי שיספר בהמשך, יתר עם המנייסיים הפולנים כצבא אנדרס ושגם מנחם בגין היה ביגיהם יצא לאיראן, עירק, קהיר ואיטליה - ומשם הגיע לארץ-ישראל. כאן היה מנחם פלאסטי וועדן רפואי בצבא. 25 שנה ניהל את החייה לניתוחי מנים ולסת במרכז הרפואי תל-אביב, פירסם מאמרים וזכה בפרסים והוקרה בינלאומית.

מי שביהל במחנות שבוים כברית-המועצות פיתה ברבות השנים לתנהגותיות מורדות, אומר די"ר סלובס, הן רבם גם כן. עד היום אניני כול לחיות על פני מאפייני מכלי לקנות כיכר לחם או כמה לחמניות. אפילו כאשר אניני וקס לחם, מחשש למחזור. אניני מסגל להשליך מסמכים שיניים, עננים, חפצים, חמונים, וברחם אני עייין מרבה להציץ מעבר לכתף, לעיתים קרובות, כדי לברוק אם לא עוקבים אחרי. כלילות אני עייין חולם על הסבי, ולבנו עיני עולים פני חברים שהלכו לעולמם, גם מבין אלה שסמכו על בקאטיץ.

לא הייתי ביניהם. היה לי מול. אבל בכל השנים שעברו מאז לא הפסקתי למח. יריה הארוכות של המסורה החשאית הסובייטית הגיעו לכל מקום בעולם. חשתי שהימלו אותי גם בישראל. אחרי הכל, כבר היו דברים מעולם. יתר על כן בדי היו מסמכים שונים משם, וגם תמונה ברורה של המנהג שרוב אנשינו נסבתו. תמונה נדירה, יחידה במינה וגם שרטוט מדויק שהובאתי בביטנה הפנימית של מנמי.

די"ר סלובס הכיר אישית רבים מהסובוים כיער קאטיץ, וראה אותם הולכים לרוכס האחרונה. כספרו הוא נוסק בשמותיהם של קצינים בכירים ואנשי רוח. לקחו אותם ממחנה קריוולסק אל מוחם. קבוצת-קבוצות, במשך חודש אחד. תחילה 30-50 איש בקבוצה, ואחריו עלו עד 300. האנשים כוננו כאולם והקולנוע של המנהג. לכל אתר מטר לחם ודג מלוח עשויים בנייר לבן - החידוש היחיד והמורס הביתה. לא הרומם היה שהם משתחררים וחוזרים הביתה. לא עוררת חשר העובדה ששער המנהג היה נעול והם הוצאו דרך שיפשו צורדי ונכחד במנהג שלא ידעו על קיומו. כשהתחיל חור על צמנו, ניסרו לנחש את נפוח הבחורה עד שהחבר כי מפקדת המנהג מקבלת את הרשימות בטלפון ממסוקיהם.
אני הייתי במשלוח. כת שנוע: להוצאה להורג.

סלובס יצא אל פולין

כיצד ללמד ילדים אוטיסטים 6.5 • קשיי כתיבה 6.5 • תינו המופלאה 6.5 • פיאזה בכתב 9.0 • משפחתי וחיות אחרות 7.0 • טיסת לילה 2.5 • מוות בלב-סרטור 9.0 • הומו פאבר 7.5 • התנועה מודעות ויצירה 7.0 • הנדרסון מלך הגשם 6.5 • המשפחה המודרנית 7.5 • תפוחים מן המדבר – סביון ליבררט-כלת פרס אלתרמן 9.0 • איזון עדין 11.0 • דרכים חדשות בהוראה 6.5 • המפתח – בשביס זינגר 6.5 • האם עוד יהודים אנחנו? 9.5 • מכתבים פורטוגליים 2.5

ל י ר י ק
חנות הספרים שלי

הוצאת
המחבר

ברכת מורד בשרון

למגזלות המצוק צומח מה שצר
 לו כשרה במבדר. חתן העליין
 שירדום פוששים את נקלי הצומח
 שירדום. כסתי פודחת מה חל
 שירדום דלתה, ובאבוב י אורס חל
 ע. לצפנת למטה ולראות עדר
 אים רועים במידדות ושמי
 ע מקצפת על הסלעים שחידר
 במדר.

כאן, לאחר שלוש-ארבע שעות
 נצב שלם, נגמרת ההליכה במון
 ויחוד לחם-מזרח הגולן, ובכאן
 קוצה למסעדת הדגים בעיר
 וז למסעדה הערבית של עיסא
 וז המעמל ליד המעשה כיתר.

החברות
על המייב

התאבדות על המייב

צבי שור, רואה חשבון, תוכנן להתאבד והקליט צוואה עם הסבר למשפחה. "עדיף טראומה חריפה מעית על פני חיים עם גוש קד"ר כמזני שעשה להם בית שחור". חבר קיבוץ שהפך יום פרטי בנה אימפריה וכמעט נקבר תחתיה. ברגע האחרון התחרט. לא רצה להרוג את האבא של ילדיו. גם משיקי הסביבה נועקו להצילו. סיפור "דאלאס" נוסח עמק בית שאן.

מאת יצחק בן-חורין
ציורמים: שמואל רחמיני

בוקר יום כיפור הוא המין את בתו תמר בת ה-15 לשיחה במרפסת ביתם. בקיבוץ נהדאיתן. צביקה לא קיים מעולם שיחות נפש עם ילדיו. המיד אמר את מה שיש לו לומר כבודר אנב. כאותו בוקר טווי של שלה ספסל בר 1985, הוא חרג ממנה. המצב הייב זאת. אחרי ככלות הכל, לא כלל יום מבקש אדם להודיע לבתו האהובה על כוונתו להתאבד ולהשאיר יתומה. יושבים במרפסת וצביקה שור, עיניו רומעות, גורנו חנוק, מצליח לבסוף לשבור את מחסום השתיקה. את יודעת מה קרה. אני עומד לעשות לזה סוף. לשים קץ לחיים האלה. תמר יודעת על הקשיים, אבל לא יותר מזה. חולפות כמה שניות בטרם חקלוק את חומרת המצב. אבל אתה לא מוכרת. חברת. תעשה קריחה, תגדל וכן ותסתלק לארנטינה. אהנו נבוא אחרייך. היא נאכט על אבא שלה. קטע מהחיים הכל נאמר בשקט, ללא הרמת קול. הוא מסביר שהביתה לא חקל על סיטוי. מרצה על היקף הנזקים שהוא יגרם לטובנים אותו. הם היו.

24 סלובסו

חור מבודד בעלייתו ושמ ניגנתי. ערב אחד יצאתי לבג. היה חשור, לא היה מעקה, ואני נפלתי מגובה שנים וחצי מטר על הישכן, כמו אידיוט.

גולד בתל-אביב, למד ביסודייהרתי "כילור" ובתיכון מונטיפיורי, חניך הנוער העובר. לנוה-איתן שבועם ביהושאן הגיע עם גרעין נח"ל. רק הוא נשאר. בשנפל מהנג נספד בעמוד השדרה. רגליו שחוקו. הפציעה היתה תחילתם של חיים חדשים, מאר מעניינים. ברגע ראשון אתה במצב גוראי. אבל בעולמנו המסורף ההחלצות ממצב כזה היא חוויה שקשה להסביר אותה. מוגזם לומר שאני מרוצה ממצבי, אבל על החוויות שעברתי בדרך לשיקום, לא הייתי רוצה לזכותי.

הטומחים לא נתנו לו סיכוי לעמוד או ללכת על רגליו בכוונת עצמו. אני לא יודע אם מישור מסוגל להנין מה זה להיות על חקן של גוש כשיר. לחוש שעושים לך טובה, להיות תלוי בחסדי אחרים, בשאחה מחתכו לדראות שאחה שורה משהו. במקום זה נותנים לך להרגיש, בלי כוונה לפגוע, שאחה לא שווה כלום. אבל לכל המספרים שחשבו שאני צריך לגנוע בכסא גלגלים, יש נקודת זכות אחת: הם נתנו לי את הכיף לגבור במאבק. אתה יודע מה זה, אחרי מאבק של שנים, לעמוד על הרגליים לעמוד יציב, בעזרת זוג קביים, בגובה שורה לאנשים האחרים, אבל בזכות עצמך. אתה יודע מה זה לנסוע ברכב, ובצומת תל-השומר להיות מסוגל לדרת ולעזור למישהו שנחנק עם האוטו שלו.

צביקה תחליט מראש שהוא לא נוגע בכסא גלגלים, והוא עם מוקדים במוקד ומתאמן בהליכה עם קביים לעבר חדר האוכל. חור לנתן בחור ומספיק לנוח כמה דקות, בטרם יחזור על התרגיל בארוחת הצהריים. הימים הללו, הודות החברים התחלפה בשיגור. אין מקום לסעודות, אבל צביקה לא מוכן לוותר. ברי להוכיח דבקות במטרה הוא מתעקש לטפס לפיטגור מוצר.

הנסיבות עשו אותי חריג בקבוץ. כרי להגיע לחדר האוכל בחורף עלי לעבור שש מכוסה כר. אני מבקש לרצות אותו באכניס, אבל אני לא מוכן שיביא לי אוכל שהנשמים יפסקו. אבל אני לא מוכן שיביא לי אוכל למיטה. לכן אני מעמיס אבנים על האוטו עם האשה וכמה חברים, ופותר את הבעיה. כך אני קונה לעצמי אייב. הרוגמה חוות אחרי כל מפרה אני רוכש אייב חיש. לא בגלל רצון רע של מישור. לא היתה כאן כוונה לא חברית, רק שהקיבוץ לא מסוגל לדרת לעומק הבעיות שלי. אותו-מרכז בנין עוד לי בברים אחרים. יום אחד אמרו לי 'גם במלחמה הוא אתה צודק, אבל תראה איזה יבלות השארת'.

מה שנראה או בתסבין חולני, לא לגעת בכסא הגלגלים, והוכן בדרך יעילה להסתגל למצב חדש. שנתנים אחרי הצציעה התחתן צבי שור עם פסי, תלמיד בבית-הספר לאחיות, והיא אתה למשק. בשלב האב של השיקום למד מקצוע. על (חמשן בעמוד חבא)

סלובסו 25

לדרך ללא מצא, לתתה המוסית חוב של חצי מיליון דולר זה הרבה, אבל רק כסף. אפשר להכריז על פשיטת רגל של החברה, לחזור למשק, לבית, למשפחה, ולעזאזל השאר. הרבה הסתדרו כך עם מצפונם. מי שחשש מהסתבכות פלילית, נמלט מהארץ. צביקה שור מעמק בית-שאן קורץ מוחרר אחר. עם מצפון. חברים וידידים היו ערבים שלו. הוא לא ימיל אותם. אבל גם לא יחיה עם רגש אשמה. כספסטמבר גמלה התחלטה בלבי והתחלתי לברוק אלטרנטיבות מעשיות. לבלוע גלולות שיגור חופשית משוה שלא ראה כותאבות. אתה יכול להכנס עם האוש של למשאית דוהרת, אבל אתה מסבך מישור אחר. בריקני אפשרות טביעה בבריכת השחיה של הקבוץ. צלילי ותיכננתי להסתבך בסולם כרי שנה יראה כמו תאונה. חשבתי גם לעלות על איזה גג ולקפוץ. כזה יש לי ניסיון.

את הניסיון הזה רכש ב-1964 ולא יושב אותו לעולם. שנה לאחר השחרור מצה"ל, ביקש לגנו באקדריה, אבל לא רצה להמריץ לחברים. מצאתי

האחרים בכל מקרה - בין אם ישאר, בין אם יברח. צבי שור אינו יכול להיות עם התחשבות והי. אתה לא מוכת, תחשוב עוד מעט, במסגרת תמר את מלה בסון עציני, תדמית מחזמתתת אבל לא מפגינה כולה השחיה אורכה כשעה ועלולת להמיר של בידומע. על שיטות התאבדות, על חיים שלאחר המוות. הוא הבטיח לכוך לבק. לשוף כאחד המלאכים אל תוך הבית דרך החלל, להביא מתנות. הבן צוחק. את-כך היא יודעת. כבר הורשיים ממתוכבת בבית רוחות הרשאים - מאו והסתבכות הבספית. האשה פסי, מבירה היטב את צביקה שלה ויודעת שהלחץ לא יעור.

באותה המגרות הייתה עטומה קלטת המיקוד להשמעה בעבור שנים לתאומים בני העשר, ון ומלכל מען צוואה מקלטת של כשעה בדיקת קולות בני של צביקה. תחתן בסערת נפש. הוא מסבך לילדים מרע והא יחייב להתאבד, מרצה לבנו שלא ילך לעסקים. ארם מסורד הוא צבי שור. מרע בבלי לרדוח מראש אולי בגלל שהוא לא רצה כלל למתו. זה נבן

קפה פליף - טורקי אמיתי

מה אמר ג'י עמר?
 "טעמתי ונהניתי. קפה בליף
 הוא כמו לחן מזרחי טוב - חם,
 עשיר ועושה טוב בגשמה.
 טורקי אמיתי."

עכשיו אתם יודעים
 מה אמר ג'י עמר?

ברמן טוב מאוד

צבי שורר ובתו
 נכה בגופו
 מגלה סביבה
 חמה ומתחשבת.
 במפלות עיסוקים
 אין גילויים
 של סימפטיה.

לנהל סימולטנית 15 חברות, ללא מנגנון ותשתית מתאימים. הוא ייבא מחשבים אישיים וקנה אותם ב-2,500 דולר היחידה. כשבמקור התמנה יריד מחירים בשוק לכדי מחצית. הוא פיתח חכנית למחשבים בנייני משרדים, והשקיע בהם 50 אלף דולר, ונתקע בלי יכולת לסיים את הפרויקט. "מבשריה צברה גרעין של 200 אלף דולר. זה היה בחקופת השנעון של הדיסקט, כל הארץ רצתה להכנס לחתום, חשבו שלא נורא אם נצטרף תשלום החברות האחרות יחמכו. זה לא עבר. כשחשפתי אותה זה עזב בכל החירות.

קח שנתיים לשקם את החברות ולפצות את הנפגעים. מצמצמתי את החוב ל-50 אלף דולר ואז באה מהפכת איי.בי.אם. ולמחשב שלנו לא היה סיכוי. הוא עלה בין 70-50 אלף דולר וירדה ל-5,000 דולר. היום זה נמכר באלפיים דולר והתואמים אף. התובן של החשבון ב-100 אלף דולר נקשלים, ואז החלה האינפלציה המטורפת של 1985. תוך שלושה חודשים החוב הוכפל ותוך חמישה חודשים תחמי ארבע.

הוצאת המדינה מרגע לרגע: שיקים חוזרים, משכורות לא משולמות במדויק, האמינות נפגמת, הנזשים נכנסים ללחץ. במצב זה כשהמאמצים מופנים לכלים העוסקים, המפקד העסקי לחפשי והנזק הנזק חצי מיליון דולר. המפלות היא בלתי נמנעת. חלק מהשיקום התחיל להתגלגל אל מבנים קטנים. אחד מהם אמר לשורר: "אלו אינן קטנים. בסוף כלום משלמים, גם אם יפשוטו רגל, ולא איכפת לי מאיפה יקחו כסף. תמיד מוצאים. אגילו מתים יורעים לשלם. יש ביקור בתי, יוזמים מסעות להכרת הממשלה. אנחנו יורעים לנבואה". המגעים עם סקטורי הנדסה הקשורים היו חלק ממסכת הייסורים שמערה על צביקה. צלצולים אינסופיים למשרד, מאבקים בפתח הבית, הממשלה הייתה על סף התמוטטות.

צבי שורר מכב כימנה. השלמתי כבר עם אובדן כל מה שיש לנו. מילא, שיכנעו ויוציאו הכל אל הפועל, רק שלא יגעו בערכים חפים מפשע. הייתי נזהר לתת ולקבל ערכיות בצורה חברתית. ישראל ערכים זה לזה - זה משפט נהמר עד שנגיעים לצד המפשי של מתימטיקאים יבואו הנזקים והחברות ליידיים, לקיבוצים, לעובדים, וירדשו מהם את הכסף.

לדושה חודשים נמשך המאבק להחלף צבי שורר. לעצמנו העסקים את צביקה וזה יצא להחליף. את המכשול הראשון הקמידה התקלה. הנהגת התנועה התומכת בקיבוץ נוהדאית שנקלע בעצמו לקשיים כספיים. סרבה לאפשר הסדר. מומחה טענו שהקשה הציבורית יקשה. אחר כך הסבירו שהם לא מוכנים לעזור לאדם פרטי שהתגנב. במשך שלושה חודשים פוטללו אותו מפגשים לשיבה, בין קהילה לאדם בטופו של דבר דרשה התקלים משורר להכריז על פשיטת רגל. הוא סרב, כי מירוש הדבר המקשה הערים ואזרחי היישוב לראיית חשבון.

התקום התעקשה והמפעלים האחרים רחמי האס החזק ון צמחי למעשים, וכינס את חברי, ב-15 בנובמבר מתבה צביקה עד שאשתו חצא לעבודה והוציא את האקסר מאחורי שימת הנזקים שבמנייה היסוס ארוך ומתאוס סלטון מהמפעלים האחרים מוריעים שנמצא הסדר. המפעלים התליכו לתת מסיקמה של 40 אלף דולר עבור שירותי ראיית חשבון שיספק להם צבי שורר.

ההיתר סיפק המבצע שהצליח חיים. בעזרת מיקומה של 40 אלף דולר מצע בוק של תצי מיליון דולר. היום קשה לי להבין את ההציון שרחיק אחי אז לתבן ותאבדות. זו כבר השנה השמינית שאני גו בנהדאית, ערין במעבר 'צעל-של-חברה'. כבר אין סיבה שהקיבוץ ישלם את החובות. הם לא משמעותיים ואני עומד כלום והתשלומים העסקים מובים יותר ממישים הוברים ביותר בעבר, זה הקצו המעניין של עולמנו המסורף שמתהפר שבצ מעשים. עובתי את עסקי המחשבים. חזרתי רק לראיית חשבון. אני מעסיק למעלה מ-20 עובדים. עובדים, שיקים, אני מנסה להיות חבר קיבוץ בשמאחרי את האגודה האחרונה של תחוב לפי העצק הנכחי זה יקרה בעוד כשנה.

נגיד מה שאתם רוצים על הקיבוץ. אורחם איך לא קם הוא נמל. צביקה שורר נצלן, והמאבק חובל בין ראשון לבין לעמק בית-שאן.

(המשך מהעמוד הקודם)
 החקלאות יותר. כעת היא לא היו טרקטורים עם הילוכים אוטומטיים. ב-1971 הסמך כרואה חשבון באוניברסיטת תל-אביב, וניסה לעבוד בהנהלת החשבונות בקיבוץ. זה היה כשלון התנגדות שלי למערכת, או של הקיבוץ לשלב אותי במערכת - חלוי איד מסתכלים על זה. ואז יצאתי לשלוש שנים להתמחות בתל-אביב. בחקפה הראשונה גרתי בקיבוץ, עד שנשבר לי לנסוע עם יום. ב-1974 פתחתי משרד בבית-שאן בהסמכת הקיבוץ, לא בברכתו. עוד חוכך. צריך להשלים עם כמה חסרונות, אבל כל אחד והבעיות שלו. הנה, יש גם יתרון לקביים. זה טוב לצרכי ממ מאפשר לנסוע בסביבת רגו של 25 נסיעי נפט ומושטי-רגל, כך והחומר שלו.

וא נתן שירותי ראיית-חשבון לסניפי מנור-ראדארם בבית-שאן והם העמידו לרשותו חדר. לקוחות נוספים לא היו. פותח לבתי-עסק קטנים ועזרתי להם להתפתח כדי שיהיו גדולים ויורקו לרואה-חשבון. בעיקר ררך חכניות פיתוח לניצול הכאחות של מפעלים מאשרים באיזור פיתוח. כל אחד כזה נוקט לא רק להתהלות חשבונות, אלא גם לשירותי מחשב מאזור יותר.

ביסיתי לידות לכל הכיוונים. דרך האגודה למען הקיבוץ בתי-שאן הגעתי לכל העמותות הדומות בארץ. לרואה חשבון אסור לעצמו פרסומים מסעמי אתיקה, כך שנאלצתי לשווק את עצמי כמו בחבל ארץ זחילה. התחלתי לדבר על מחשבים, הצענו זה שנתון לגיטימציה לאנשים מבוגרים לשחק בו, ריתק אותי. ב-1976 הקים את משרד שירותי המחשב "חיוניות" בירת שיכון של "עמידר". סמך לאותו זמן הסתכר ארגון ההובלה של הקיבוצים בעמק-ירדן ועמק בית-שאן עם רשת המידע הממוחשבת שלו. שורר הציע את עזרתו. "הרעיון היה שאני אעזור להם להחליף מהאנדרלמוסיה ובחמורה אואל לצלל את המחשב שלהם בזמן הפנוי. כעבורה קשה הצלחנו למחוק את הפגורים בתוך ארבעה חודשים. התייעלנו עד כדי כך שבארבעה ימים בחודש השלמנו את העבודה. המחשב עמר איפוא לרשותנו ב-26 ימי חודש החגורים. הם חשבו שסידרתי אותם, וסרבו לקיים את ההסכם. יצאתי למאבק משפטי".

בנוהדאית, החבר בקואופרטיב, כעט. משרדו היה למעשה של הקיבוץ. הייתי ייב לקיבוץ את הכל וגם מחוייב במשפחה, אבל הם לא הרגישו שהם רכשו תהלה. המשרד שלי היה כמו כני קני. הם תבעו שסגור אותו ואנסל את התביעה. זה היה הקש ששבר את גבי. הייתי בעיצומה של עטייה גדולה של הקבת אישפריה - 13 עובדים ומכונות חובות גרוניות. לא הייתי מוכן לוותר. אחרתי לקיבוץ אתם לא ראתם לי למקט עבודה, לא מצאנו לי פתרון אתר, באיוז זכות אתם אמרים לי להסל את הפתרון גנתי לעצמי בכוחותי. הוא מסכר אתכם או תלחצו.

צבי שורר ידע שסירוב למלא את הדרשה יתפרש כעויבת הקיבוץ. חבר אחר הציע פשרה שתאפשר לו להמשיך להיות בקיבוץ במשך שנה לא חבר אלא כבעלה של אשתו, ולחזור כחבר שנה וכויות לאחר תום הסכום עם הקואופרטיב לפי שיטת גרר השמיני: ללכת עם להרגיש בלי זה היה לפני חשע שנים. צביקה נשאר בעל נכסים פרטי סגלי לאכר את איכות החיים המצויינת של המגורים בקיבוץ. השנה נחארכה לארבע שנים ככל שנמסכו הירונים המשפטיים. המאבק נסתיים בנצחוננו. הוא נמצא וכאי לפיצויים.

רציתי לחזור להיות חבר משק, אבל מצאתי את עצמי שולט על אימפריה של 15 חברות לשירותי מחשוב וחשבונאות בכל הארץ שנילגלו במשך השנים מיליוני דולרים. תברה אותי לברד גילולה 400 אלף דולר כשנה אבל הקיבוץ לא רצה את האימפריה. היא לא התאימה לו. היו לי הרבה שותפים. התחלתי להתארגן כדי להעביר את החברות לאחרי, אפילו כחינה, ורק חסרות התחייבות שאעבור לכשיכיר ככל חברה תמורת אלפיים דולר בחודש. רציתי לחזור לקיבוץ עם גווינה הרדית של 30 אלף דולר 15 החברות שהקמתי. זה היה רעיון טוב, אבל ב-1982 נפלה חברת "מדינה" וקטעה את התכנית.

החברה נפלה בגלל מחירי גידול של מי שהשקע

פליף טורקי

מלחמת העולם השנייה

חתום על מעדיבןעצ... סע לשלום! הפרס הגדול ביותר

בין החותמים על "מעריב לנוער"
תוגרל מכונית סוזוקי אלטו
אוטומטית + מזגן

סוזוקי
איתור
אחר
אמנות

סוזוקי סדלם
חתום על שבועון הנוער הישראלי

שני פרסים נוספים
מתנת חללית

סינטיסייזר דיגנטי 44 ELKA-EK
סטריאומוני M.I.I.1 מהמשוכללים בעולם.
5 אקטבות, 9 ספליטים, 8 אוטילוטרים בכל צד.

גיטרה Fender

הגיטרה המלומדת את בכירי האומנים
בארץ ובעולם כישלמה ארצי, שלום
חנן, דני סנדרסון, יהודה פוליקר,
ריצ'ה בלקמור, אריק קלפטון, ג'ק ברוס
ועוד רבים רבים אחרים...

אולם הפרס העיקרי
יגיע לביתך מדי שבוע:
שבועון מרתק, מגוון,
צבעוני, הכולל
חומרי-עזר
לכל מטרה

שי אישי
לכל מגוי

דיבור
חדש

קסטה ובה הלהיטים
הגדולים של
"דיבור חדש"

מעדיבןעצ

- אחת מקבל עתון
- מדליק, מרתק ומגוון.
- אחת זוכה בפרס אישי חנים
- ומשתתף בהגרלה של פרסים יקרי ערך.
- וכל אלה - בהנחה ממשית של 15%.

גור מלא ושלח עוד היום

אם תכעל מיד תהנה מהיתרונות הבאים

תלוש חתימה

לכל חתמת המעריב, ת.ד. 14920, תל-אביב.
הדיו מוכר לזכר ציף. רשומות דואר על סך 20 ש"ח בדבר מלא לשנה.
אחת על-מנת לזכר "כלל איחוד ודמי משלוח הפרס לבית".
(המחיר כולל מע"מ)

השקט את השיטה: "מעריב לנוער" - השבועון ל...

שיפודים

משדה:

אנשים תוהים עכשיו מה הוא אוהב יותר: ספרים, או שעונים?

מאה שנה לבן גוריון

התאריך נזעק "מהר, היום צריך להכריז על המדינה, ואף אחד אפילו לא מעיר אותי בזמן, זה בטח שרת, שלא רוצה שאכירי על המדינה אני אראה לו".

שרת ברויך נכנס בדלת, "בן גוריון", הוא אמר. "הוא ניסע לאילת, נעשה קצת חיים, תאמין לי זה בריא, כל החיים לפניך. עם ההשכלה התורנית שלך תוכל לקבל את הפנסיה הגרמנית בוא".

לא היום! אמר בן גוריון. "היום אני מכירי על הקמת המדינה, ויש לי עוד לכתוב מגילה שלימה".

אז אתה בכל זאת מתעקש על זה? שאל שרת. לא עוזר מה שכל החברים אומרים לך, שזו התאבדות, שכל מדינות ערב יצאו עלינו למלחמה, שידושפט הרבני כתב ספר מפחיד חרש".

לא! אמר בן גוריון. "אז אל תתפלל", אמר לו שרת, "שכאשר יפלו חללים, יצא כל העם בגד, ותהיה הפגנת המונים בכיכר מלכי ישראל".

בן-גוריון

ועכשיו, כשקיבלתי את המלצתך בעניין הגסירה, כמה כדאי לי לעבוד שם. עליך לזכור שאני מארכיטקט בעל הכרה, ולא יעלה על הדעת שאנהל רשת בתי כל בו, למשל. או אעסוק בבנקאות בחדרים ממזגי אוויר בשעה שהעמלים מדיעים בחוץ בשכר רעב, אלא אם כן... הי. בא לי רעיון".

כך קמה ההסתדרות. בן גוריון הגיע לארץ, לנמל יפו, ומיד לאחר שאסף את המוחדות שלו מהקיסלה המסתובבת, פנה לעבר האיוורים שמעבר לקו הירוק, שהשתרע אז בין פולין לאוקראינה, ואדם ששוי לא עבר אותו. הוא שם פעמיו לפתח תקווה.

טוב, מה הן המשרות הפנויות בארץ? שאל מבנה מתנ"ס, פקיד קבלה, סטריפטיזאי, קבלן של, אלקטרוני מוטוסים, צלם טכני, לבורגניות, קטלניות, נקבניות, כורר, מכונאי רכב, כימיקאי, כתב ספורט, מנהל תחנת מכבי אש, רנסגולוג, נספח תרבות, נסיון קודם לא נחשב. התחילו למנות לפני בן גוריון את

המשרות הפנויות, ומחר מאוד תהדר לו שבעצם כל המשרות עדיין פנויות.

טוב, אם ככה, אני לוקח את משרת ראש הממשלה, אמר בן גוריון, וגרם לכל האחרים לומר, יא איד לא חשבנו על זה קודם. יש משנה באיש הזה.

כך עבר הימים, ולא נזכיר כאן את עליית ארלחורוב, את הסיוע ואת מדיניות הארונים ארזכים ארזכים, עוד יותר ארזכים, ברברי העזרה הכספית שהישוב יתן, לכשיגיעו לסיכום, למורדי גמא וארשור, יום תג לנו חיים הזה. נזכיר רק את המעשים השונים של בן גוריון, מה הם היו אל תעשו את עצמכם, כולם יודעים, הוא הכריז על הקמת המדינה והגיע הזמן לנפץ את האגודה שהיא עשה את זה רק כדי להרגיל את שרת. נחזיר אם כן את שרת תודאו מחר-לאחר יום מול. ונה תגיענו, הן באייר תש"ח.

בן גוריון שקח את עיניו ומיד כשראה את

יש אחד רכבו שלושה מלכים שבאו מן המזרח והתאחדו וכו' וזה מעל מלונסק. בן גוריון נולד, הם אמרו בהתפעמות, ופתחו מכתב כדי להודיע הראשונים לקבל ממנו פתק. משובצו לכת הדל רא חזיק בעל כנפים על שיע לבן משני צדי ראשו, שוכב בעריסה, וה נחגו לו מנחתו פנקס אדום, תחת קודש, מלא שטגני.

בן גוריון התפתח די יפה, למרות התפרים משעמם ודל התלבושים שהיה מקובל בעיירה. מני שבמלונסק לא היה אולם כדורסל ראוי לפעילות הספורט בגובה מתון, ולא הגוים שמה שלא נהג.

עיקר עשה חיל בלימודי העברית, אם תעלה מבקשה ממימית שהיה לו קשה להתגבר עליה הבה נעבור, בילויי מוסיקה מתאימה, למען שיער עברית, וזה בצד אחד של החדר, נבא שיל בדר השני.

כמה וכן אף היית אומר בעברית, אך אוב נקשר ר ברום שפרינגשטיין אין והפעם חיה. זה שמענו הברזם ספרינגשטיין בהפעלה חיה. כבא לא רע אם כי אתה זוכר שהסברתי לך מבע עשרה השעורים האחרונים שצריך לומר. שמעתי את, ולא "שמעתי את". נבסה שוב. תר לי מה אני עושה.

ומבא של בן גוריון לקח ראש של תרגולת שרת על מין והצבעים, וחזר אותו לשרות נפתח בנחת שהיתה על השולחן.

בן גוריון, אמר בן גוריון, אתה משחק מלך קלי. לא תהי לי מה עשיתי. לקחת הראש של התרגולת ולקחת מנחתה וזהו זה.

היה גוריון, נסה שוב לקחת את הראש של התרגולת. לקחת הראש, אי סבא, עזב לי הראש למה אתה מעביר לי הראש, סבא, סבא. מפני שבאותם ימים, בעיירה, לא היו מומחים לשפיל בליקיי ריכוד, נשאר בן גוריון עם המגם הקול הזה כל ימיו. מה שלא השפיע לו לייסוד כני 14 מערין מערצים של השפה העברית קשיחות ומינה יהודית. כמו כל ילד גורמלי אלא שבגלגל לילדים טובים הוא לא ירע את המכלל הוא רשם תבניות לנשור לארץ ישראל. הילד הלא שפר גדל והגיע לגיל עשרים, יום אחד פגש את אסישקין.

השם שלך נורא מביד לי במאה מקום, אמר לו בן גוריון. זה בשם בגלל שם הדיבור, ענה אסישקין. אה, בן גוריון, אמרתי שאתה מומחה לענייני ארץ ישראל, והגד לי בגלגל מה מקיבירי.

אסש. כמה ששטנתי, או מתי כדאי לי לנמסר? שאל תעלה ששנות כור כרעתי.

מאיר פריד

המלחמה הבאה, האם תל-אביב מוגנת

ברק מהעורף

(המשך מעמוד 13)
המנופים מהמטה הכללי. בימי רגיעה, א"אפשר להרגיל חילוף נמנים בעזרת מנופים, ומה שלא מתרגלים - לא יודעים לעשות, או שעושים יותר לאס בזמן אמיתי. אפשר, כמובן, למלא את הסדר במסדרים פרטיים כמו זה שתאלץ ברח הכיע עם נמל אסדר, שהמנופים יעמדו לרשות העורף בשעת הצורך. אך מה לגבי אותם מקומות שנוסעת ההגנה לא פועלת אצל קשרים טובים ככל שיהיו, גם בהם לא רי כדי להכין כדאי את העורף למלחמה. מעבר לראש שצה"ל משקיע בהכנות, עומדת השאלה עד כמה רואה העורף לעצמו. הא"ל ברק מונה את הליקטום, מן הקל אל הכבד. הרשויות הדיקטטוריות מקבלות תפקידים חיוניים באישור ותחזוקת מפקד העורף. ידוע לנו שרשויות רבות מנצלות את הכספים למטרות אחרות, ולצבא אין שום דרך לבדוק את הוצאתם. הרשות המקומית, על פי חוקי, היא האחראית לאחזקת מוסדות הרווחה. נמקים רבים מתחזקת הרשות מחובתה ורשת מאתנו לגייס אנשי מילואים במסגרתם. לפני זמן מה גילינו שראש עירייה מסוים משלם את משכורתו המחמא לפקידה בלכתו.

גורם המיקלטים הוא סיפור בפני עצמו. ראשי הרשויות כשתרלים לא להתחבר יותר מדי עם האוכלוסייה, ואינם מקפידים על כניית המיקלטים ואחזקתם התקנה. הוצאותיהם מקומות רבים בארץ שבהם המיקלטים מוגדרים, מלאים גורמות ומצפים בני ביוב. למיליטריזם המקומי זה לא אכפת, לפני זמן יומיו מצב שפיר מיקלטים באחד היישובים. גייסו את מפעל המים, חדרו עמידו ובפקדת ראש הג"א, ביקטנו מראש המעצה שלמחלה יבא לביקור. הוא לא בא, אלא שחל את הכסף, עם זה לא תמיד ראש הרשות פועל מנור אינטרסים צרים. ראש עיריית יבנה, אורי עמית, למשל, מרב לחייב חסידים של שכונת מצוקה בעלי אמצעים מוגבלים לבנות גם מקלטים. אחרי שהספיקו חדרים לירותיהם, כן עזרו הקמת המקלט יכולה להגיע לעלות הבנייה כולה. לי אישית היה קשה לבוא לא ראש העיריה בטענות, אבל מעבר לכך זה מנע לא בדיא.

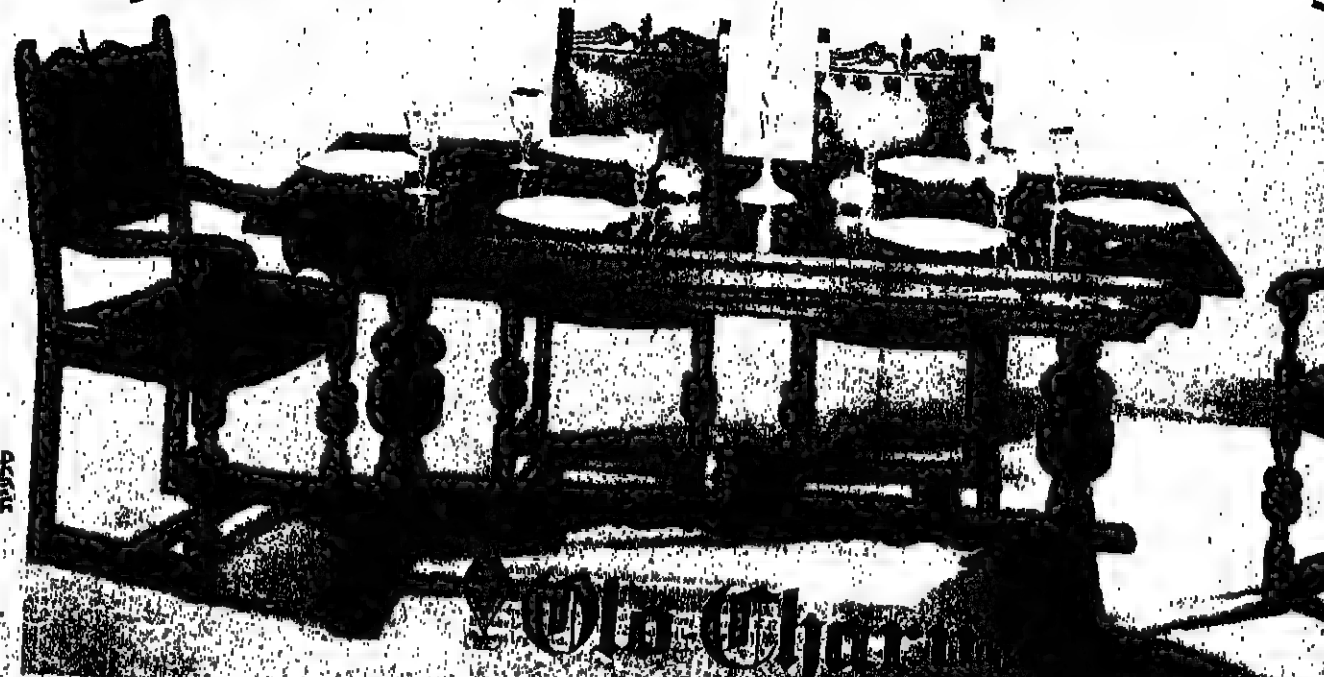
נו, כצבא, משתדלים לא להיכנס לעימותים עם ראשי הרשויות ובמקרים מסוימים עזבו, כי אני וקיימם בלחם. לכאורה החוק לצדד, ואני יכול ללכת עד הסוף. אבל אם אף עד הסוף - אני גומר את כל החסמים שלי עם הנדסים האורחיים, ולמעשה נכשלה בתפקידי. אינני יכול להרשות לעצמי את ההתנאות לתבוע עירייה זו או אחר לבצע משהו, כי הוא יעשה לי סנקציות. אני זקוק לשירותים, אני מאמץ בתחומי חייבי להגיע לשירותי פעולה מירבי. או מוגשים את הורם האורחיים באמצע. אלא שמערכת צבאית שמתמסרת - אינה מערכת בריאה.

חוק ההתגוננות האזרחית הטיל את האחריות לבניית מיקלטים על המגורר הפרטי והאזרחי. בפועל קיים חוסר גורל במיקלטים. הממשלה לא פעלה לאכיפת החוק. היא עצמה התלה בכניית מיקלטים במסגרתה רק ב-1967. אז גם הטילו את האחריות האכיפה על הרשות המקומית, כחובה לפקד גם על אחזקתם התקנה בבתים פרטיים. בדרך כלל, אומר אל"ם בר לב, האחראי על נושא המיקלטים במפקדת ראש הג"א, הרשויות אינן מבינות את החוק, אבל יש רשויות שאינן רואות את הנושא בחשוב ביותר. הוא מסרב לגלות מי הם ראשי הרשויות שאינם משתפים פעולה. כעמיתו, תא"ל ברק, הוא חושש שהפרסום יפגע בתקציב ההגנה ויטבש את שיתוף המעלה. הקצנו ומצאנו בעיות בטשא נכסע ערים גדולות כמו יבנה. ראשי העיריות אינם מקפידים על בניית מיקלטים כפי שהחייב החוק, כמו גם על שמירת המיקלטים בצורה תקינה כבתי משפחה ובמבני ציבור. סקר מיקלטים: שערך מפקדת ראש הג"א בתל-אביב, בני-ברק, חולון, מתחזקת, רמת-השרון ועכו. העלה עשרות מקרים וכל עיר מיקלטים לא נגמרים. בניית מיקלטים שלא בגורל המתאים ובנייתם - כולל מקרים מסוימים ומינני ציבור - סכנה לא נכונה בזה מיקלטים.

להשקיע בריהוט

נוראל מביאה לך ריהוט אנגלי המשלב מסורת, איכות ויופי מקורי ריהוט שערכו עולה עם השנים

בתשלומים כפי יכולתך

התנאים להחלטה על רכישת ריהוט נוראל מביאה לך ריהוט אנגלי המשלב מסורת, איכות ויופי מקורי ריהוט שערכו עולה עם השנים

ניקיון של חוץ לארץ

החברות הניקיון החדשניות, שירותן תוך יום, עבודה נקייה וריחט מקורי.

החברות הניקיון החדשניות, שירותן תוך יום, עבודה נקייה וריחט מקורי.

החברות הניקיון החדשניות, שירותן תוך יום, עבודה נקייה וריחט מקורי.

טוביה

החברות הניקיון החדשניות, שירותן תוך יום, עבודה נקייה וריחט מקורי.

החברות הניקיון החדשניות, שירותן תוך יום, עבודה נקייה וריחט מקורי.

החברות הניקיון החדשניות, שירותן תוך יום, עבודה נקייה וריחט מקורי.

הרשויות המקומיות ומכבי-האש, אליהם יכנסו שירותי מגן דוד אדום. אלוף (מיל.) שלמה הראל בעבר מפקד חיל-הים וכיום מפקד מערכת הבטחה עמר לפני זמן בראש ועדה שכנתה את נושא העורף. גם הוא הגיע למסקנה שיש להציא את העורף מן צה"ל. לאחר ריזון שנערך אצל שר הבטחה נחמיה המלצות הועדו.

אחר המתנגדים לרעיון הוא סא"ל (מיל.) גרשון אקסטיין שעמך בעבר בראש אזור הענפים בא"מ במבצע במסגרת, וידוע כאחד המושפעים מנוש הגנת העורף. הוא טוען כי המשטרה לא מסוגלת לארגן את העורף לקראת מלחמה ולשלוח בנימל האגף האורחיים במלחמה. בניית המשטרה לנושא זה תבא על חשבון עזרת המפקד, ותחייב שינוי אסטרטגיה בשירותיה. העורף שייגרם עקב האדרתן מחדש יפגע בכוננות המשטרה וצה"ל למשך תקופה ארוכה.

פתרון, סבור תא"ל ברק, אינו במצאת הג"א מידד הצבא, שהוא המערכת הדיקטטורית והאדיקטורית המתאימה ביותר למצבי חירום. אין להפריד בין החות לעוד, כשם שלא ניתן להפריד בין אש המילואים לבין ביתו. חאר לך את משטרת ישראל ושרד הפנים עוסקים בגיוס והכשרה, ואין להעלות גם מגורם ההורח. אש המילואים יודעת יותר עם הצבא מאשר עם משרד הפנים או המשטרה, וגם זה מרכיב כבד-משקל. התחליף המתבקש הוא משרד פיקוד אחר, או לפחות ארגון מקביל לשרד-ההגנה הקיים של מתאם הפעולות בשטחים או בלבנות, שבראשו יעמוד קצין בכיר, ואפילו רמטכ"ל לשעבר. חות הפיקוד הזה יפעלו גם רשויות מלח האזרחות לתיפקוד המשק בשעת חירום ופס"ח (וקיימם) בל רשות מקומית ותפקידה לטפל בפניו אזרחים נטרי ובקבוצות חללים.

היום פועלות רשויות אלה בשני צירים מקבילים שנמשכים אצל שר הבטחה. אף במפקד עורף, כפוף לרמטכ"ל. הגופים האחרים כפופים ישירות לשר הבטחה. היחסים בנויים על שיתוף פעולה. לדעתי צריך למנות גורם אחד שיהיה אחראי על שתי המערכות. ביום מפעיל מפקד העורף מערכת גדולה וכלי מוכרח לציבור. כאשר משפחה אחת אחת מיקלטים לשה הקרב, היא צריכה מנוח המשפחה או הבן. כאשר היא צריכה לתקן ברו דולק או לקבץ טיפול רפואי, חייב שיהיה גוף אחד מנוחש לגורם לאורך ליחסיטל מנוחם אחד למשנה. היחיד רוצה שמפקד קטע יהיה ראש עירייה בוציר אנפיק שיכול לתת את כל הפתרונות. זה יאפשר רק על ידי הקמת רשות מרכזית אחת של מתאם פעולות העורף. זה יהיה גוף ארצי עם נבולות גיוס אזרחים. הדבר יורש, כמובן, ארגון-מחשבי ויסודי במחנות המשטרה. במערך הג"א ובגופים אחרים, אבל הדרך אליו עדין ארוכה.

האם יוכל מערך העורף לתת את התשובות המתאימות או חלילה תתרגש עלינו מלחמה ויהיה יצוק, חבר קיבוץ בארזות יצחק המשמש כמפקד נמל חולות, אומר: המסגרות קיימות והמפקדות ברורות. השאלה היא איך תיראה המלחמה, ומה תהיה מידת המגיעה בעורף. אם נמירז את התשובה לפי כמה האמצעים, כוח האדם, מערכות קשר, התחבורה וציוד חילוף - הרי אין מספיק מכל אלה.

תא"ל חיים ברק, המערכת קיימת ואנחנו מוכנים, אף תמיד אפשר לבוא ולומר שאפשר לחת יותר מוכנים. הנושא שלנו קשה למדידתו. שכן מפקד העורף מתחיל לפעול רק אחרי שהמלחמה פורצת והאסון מתגשש. יש שמציינים מצבים קיצוניים, ויש אחרים האומרים: חיל האוויר יגן על השמיים. חיל הים על החופים, וחילות השרה על היבשה. קשה למנוע מניעת מילים. אני מעריך שמה שיקרה במציאות יעבור או עם קצמץ בין השאר ללב, לזה אחת ברמה גבוהה, ויחידות חילוף וכיבוי. הכל קיים. רק שלא נרע מצבית.

במעורר קיאות מרבי בין הצבא לרשויות האזרחיות, הגיע משה גור והוציא שפיר להעביר את ה"א למשטרה ולמשך הפנים, החליש בלא הכי על יוסף ולטר.

מלחמה

לאכול בחוץ

21 ברחוב יגאל
אלון בת"א: מקום
לבן, נקי ומעוצב
בעין צעירה. מספק
מזון סביר במחירים
הוגנים מלוס מעט
רוגע ונועם לשבירת
יום העמל (צילום:
שמואל רחמני).

(בירוקת) – מעניין ולא רע! מוסקת סנידו: מפיל
 המור שיהיה יפה מאד לנראה א"ר אבנר י"ר שבעמנו,
 ונאמר: כשכחנו עשר שנה י"ר. מברשלוש טעמנו אל
 לבן – בנת ברזל ועבה, עסיס ועסוי כהלכה לשון
 בתנו, ברובט ידוקת ביהר, עס עסויא ששפתינו
 כחובות, ככלה הרז מונע ל בני מצע על חסה והפניה
 ורובצת לב בתור תרובט טעים אל מכביר, סימנו
 עס קרמל ערדירעו ונבמחמוץ מכלאל בכיחור
 יכישם ואפיו, בן הטעימים שכלנו לתאורדו הקפה
 הקסו, לרובט טיסום הארדוהל, אל ורכן כלאחריה.
 באמור, אל קטן של יעצמרת ורזי במכריו וזל.
 נאמר ראשונות: 1.70 שקלים. מרקים: 2.50 שקלים.
 2 קמח 3 שקלים. צלע לבן: 21 שקלים. תחוח מכלאל
 3 שקלים. פתח: חמבורק ער שחור, שבעה ימים
 שבעור. רובעל הקצרים שדור, מברשלים מון סניד
 ורזנו ערעל לחשיב יום המול.

121 – מקום נחמד

פתאום, במדרש המערבית של עורך מאן באזור פלשתינה-מזרחית, שזלזל אבדן ריאת תחום ורעיונות שכולו המולת רבן ופתיח מערבים - מרעם מקום ששק לארץ ולרץ, מקום לבן, קני, מרגיע, מערה קומית ע שלם גדול שערט לבן 121.

זה מספר לו ידע השוכן ברחוב יגאל אלון ולשען גיבורי ישראל, מיר כביסה והכחצה ראשונה אחז כוח לרע"ז בן בקסום זהו השקיע עת ממה, פתח אחרת. וידע שהרביטסם מורשת רבנית ובחנה ותרבות ותרבות, והתקשרות הגדולים והמבשרה העניקת, שילוב העץ והכפץ והאחריות הלכנים והקוים גוררים וקוים, התחלשותה של צורתה, והשכחאות גוררים (מאד) הם דרמטי, נוסף ים, ולחנות מוכריות, ומתחת לוכיות מן מולת הכל מנגנון זה המהפכני ומתחת מערה עשירי הכשרה ולבאים במיוחד לחנות מאכלים וממחירה המנוקים. מבחינת הסכמה - מעסרה ישראלית מבחינת גזת מחרות, גזת אחריות, גזת עין כלן, תחומם נוסף - צלחת המהפכני נוסף עקוב היתיים והקשיים-היחסיים-התוכניים. המבולאים גוררים שמיים מאד - שלמים, לא מתמוררים, לא מסוגים שמיים עקבנו מן שריון הם צלילים מולאים.

**"פונדק
עלית"**

החנה הדלק של "עליז" בכביש תל-אביב - ותחזין אותה יכול לקבל, מלבד דלק ושורד תש וילדים, גם תחברת קטנה ובה מנוגלונים היאלונים קצרים שבין רוכש הדלק לבין מנהלם. כרגו את התחברת אחד ממעלי התחנה.

ל, ואי עונה, מקבלים צקים עם כרטיסי
מחנה, או מזון.
מקבלים ויזה
מטענות האמריקאיות

תנאי לי - שואלת נהגת נחמדה שנימת ראנה
לה מה זה יכול להיות? יוצאים לי רעשים

עדי שהתמלאת כולק והיכנס, אתה יכול
על 'מסך עלית' והתמלא ביוצרים, ממלאים
שנים מסיקה אופיינית לתחנות רלק, אבל מן
היום שנק. מ'כיר גול, רמה טובה, מחירים

[illegible]

..הייתי מעדיף שבכלל
לא יכירו את מאיר
אריאל. רק את השירים
שלו."

דק או הייתי מוכן לעלות על רכבת. היום ומרים עולים מה מנה, אנרי שלא נחתר להם יותר מה למכור הם עובדים על גישתם אני ויכר לאט. אולי אשאר יותר זמן מאחרים.

המלים של שרייד מעבירות דמות מופתית, כואבת, נהנתה

אני חושב שלא הייתי יכול לומר דברים מבלי לחשוף אותם
 עם איט ליל לשידע יסודים בלא שדחה אותם בצדק. הנה לי
 סופה של יסודות-נפש שהיו כמעט יריחים והם הנחשבים יסודות
 נגזלים במהרה לא סופתם לא את המהרה להחליטן, כפי ששקעה
 בה. העניית הנחשבות, אצדק בעולם ודומה, ודו שולית בעני
 מה הדברים האשירים יתכן שהבנתי לשידע קצת מה
 נקודת אשירות.

השירים מרבים את היסודות
בלי ספק. אבל היה שלב שאסילו הם לא שחררו ילד.

ה' עור יותר, ער שאמר היה לי לקרוא את השירים ששבעתי
ממי. אני מדבר על הזמן בו הייתי בן 33, ער גיל 36 ופסיל
ההתקלים ריכוך. אבל התהליך לא הסתיים. והא נמשך, ער
בגנת '83 יכולתי להיות מזכיר הקיבוץ. ער יציאת האלמס
עבר ידעתי מה קורה מימינו ומשמאלי, והר רק אומר בזה
הייתי לפניך.

[illegible]

תה מודע למרדבלמויקה שקיימת אצל רבים בהנח
המקטנים שלך

נשאלו כמה זמן לא מעצין אותו. אבל אל מחנה
 לאי אור. אבל הוא לא מעצין אותו. אבל אל מחנה
 והשירים כדרכו. כשאינו כותב שיר. אבל אל מחנה
 על מין עד הסוף של שני שירים. אבל אל מחנה
 מחמת. ודבר ענייני אינו מין שיר. שבתאי שיר
 עובד שיר. שבתאי שיר. שבתאי שיר. שבתאי שיר
 שיר. שבתאי שיר. שבתאי שיר. שבתאי שיר
 לא מבינה אותו. שבתאי שיר. שבתאי שיר
 מבין מהם. שבתאי שיר. שבתאי שיר
 שיר. שבתאי שיר. שבתאי שיר. שבתאי שיר

[illegible]

התחלתי להיפגש, העיר שמיספם אותך, אתה אומר:
התחלתי להיפגש, המליצו לי ביקור ודרכי בנמל
הבאמת ערשה לי מרב לראות מנחם גדול ממני ודך
זה... זה נותן תחושה של אדם שיצא מבית משפחה

באר הרבנים שלו את שד בדיחה. נזון שמישו
 ממימיס והמלצר לו ללכת לשדה הנקופה האת
 גולר כינוי לשד אתר, חק עקבו נזון ציאתו ממנו
 גולר הנקופה שחיתו כתישול אחר אחר מסיכיתו
 של בדיח אתר שכבר נפסק הישול וזאת אחר
 שיש אתר של שמישו שזע אתר הישול ולעומת
 זהו "מסיכית" רוצה להזהיר שזע אתר הישול למאמר
 של מסיכיתו מוכר על שוק אתר זה הישול
 את השיר. אבל גם משום שזע אתר הישול דר

של שיר מחזאי ממתיר במלים, המים עולים
המים וירדו לנח לאן
זהו זה לומר שאנחנו הקדעים ששען החול הולך
ההוללות תמונה אין בשביל מה לזכות. כעצם נ
מבצ רומח קו שום לא מרים בך. והשי מחזר
המבד הערסות ההתעורבות זהו אכילו הנאדם
ואת הנחש: למשוער וול ולא משוער. מין הערבות
אוי.
(תמונה עמוד 41)

המשד מהעמוד הקודם)

האלה ביחד. המכנה המשותף שגורם להם להתקבץ, כמו עדר, אבל זה לא הדרך היחידה שמפחד אותי בנושא הזה לדעת, בתנועות השלום יש לפעמים כזה, אבל בריעבר אני חושב שההתנגדות ועצרת המחאה הביאו בשנים האחרונות יותר נוק מתועלת.

[illegible]

מרי פסע ניסר להביא אותי, אבל אני לא מעוניין שדיכיקו
 שום חוויות פוליטיות שעלולה למנוע ממני קהל שלא חושב
 יני. לא רוצה שמאל ולא רוצה ימין. אני בחולש פחד מאיבוד
 לחץ מזה. בנצרות מתאהב כאלה יש חמד מעין אותה עצמית
 קטסיבית שלא מדברת אלי.

לום חנך ואתה מאותו הבשר. התחלתם כמעט מאותה נקודה. אתה נשאת מאותו. היו לך אישעם רבעי קנאה קטנים

[illegible][illegible]

מיספספי שום רכבת. הלוואי שהייתי ממורד עם עצמי צעיר. אבל אז לא ידעתי בכלל מי אני, מה אני, איך אני יוצאת. אחת מספיד את הרכבת כשאחת מחזק כבד מיותר. רכבת רפה כמו סמרטוט ונתתי לרכבת לחלוף על פני ער ללא תשומת לב. מה שהיה, היה. ומה למידת הרי שרד אמנו יגיל: 49.5 קודם הייתי חור למידת הרי שרד אמנו

אדם אינו יכול לשיר
על יסורים בלא שחווה
אותם בעצמו. היתה לי
תקופה של יסורי־גפשו.
שהיו כמעט פיזיים.
היום ההתייסרות יותר
מעוגלת בפינוח

**הבעיות האישיות שלי
אינן מניין לציבור.**

עוֹרִים הֵם
הַשְׁתַּקְפוֹת עַל הַנֶּאֱבָר,
לְהַבְעִיחַ."

**יחה תקובה שהייתי
יפול אצל**

כִּי אֵמַר, וְכֵן הָיָה
עַם אֶחָד הָעֵד
מִיֵּצֵא לְוִיִּנְלֵי
י, אֲחֵרֵי שֶׁכָּדָר

ה' הטיכול, הוא
' איך אני מרגיש
ל' שמישהו שמע
בעיר ולדנוחני

את המונח
נר' רוצה להזהיר
הולך להתאבד.

אנשים נאמרים מדבר על
א ידעתי על זה
בבתי את העיר.

בגיל י
ומה אנ
אבל אנ
שאורק
ילדת ר

• **ଅନୁସନ୍ଧାନ**

هَذَا مِنْ الْقُرْآنِ

מוביכטו 39

כדאי לא כדאי

החלטתם על צד וצמוד ותחזוק. הצאיות
את קמלת שמדישתה את הגוף, מבנייים
החזקה.
קצת או ארוך קצר, עד לבדכיים, זה מה
עוזר בעמידה. אבל גם הארוך נראה עמיד.
לחזק עד שנה.
החלטתם על הצבע והחזק של החזק והבא.
או אתם רוצים להקדים, קנו בגדים בגזונים
לעומת משקולות ועד קפוז עם חלב.
עזתו משיק להחזק גם בשעות חיות. שמלה
עזתו שחורה או קמית עזבה מאד וגם חליפה
עזתו או משרת של שניים-שלושה חלקים.
עזתו לבן בידוד, יילך טוב גם באביב.
גל, ששנה, חול, ביגה הם צבעים עם עזתו
מזת. מהצבעים האחרים, קחו רק מה
שמתקן לכם. אדום, כחול או ירוק. אל תגנו
במזת וחזקו מוצג.
גל, ששנה, חול, ביגה הם צבעים עם עזתו
מזת. מהצבעים האחרים, קחו רק מה
שמתקן לכם. אדום, כחול או ירוק. אל תגנו
במזת וחזקו מוצג.
גל, ששנה, חול, ביגה הם צבעים עם עזתו
מזת. מהצבעים האחרים, קחו רק מה
שמתקן לכם. אדום, כחול או ירוק. אל תגנו
במזת וחזקו מוצג.

אל תסתובבו לקנות כל
מה שמציעים בהוצה.
לא צריך להיות רואי
עתידות כדי לנחש מה
ילך בשנה הבאה. כמ"י
עמ הכל כבר ידוע.
חלק מהבגדים שאחם
רואים בחנויות ירוק
טוב גם בחזקת הבא
מאת יהודיה חנוך

אופנה

בן ימי האביב, שפלוש
לאמצע החורף, והתנחות
של סוף השנה קשה שלא
להתפתות. לקנות בגר
חרש. אין אצלנו מציאות. לא צריך לקום
כאמצע הלילה כדי לחכות בתור לפני
החנויות. מה זה לא לגנוז או נדירות.
אכנס יצרי האופנה רוצים מאוד למכור.
אבל לא הם לא מוכנים לחתוך יותר מדי
מהרזוחים. ועל האפשרות להפסיד אין
בכלל מה לדבר ובצדק. הם מכירים
אותנו, הלקוחות. יודעים שנקנה גם אם
ייתנו לנו הנחה של עשרים ואפילו
עשרה אחוז, או למעשה שיתנו יותר
מה ושמ מכירים על הנחות
גדולות יותר, אפילו ארבעים או חמישים
אחוז. אבל מאחורי גרביהם הלב הם יש
כנרים שקה להפסד מהם. למשל
צבעים כמו פסטל או כחום. ולכן, צריך
לעבוד קשה למצוא מציאות של ממש.
לא רק המשכורות של הכנרים
בבנקים טפסו והגיעו לרמה בינלאומית,
גם מחירי הבגדים. קולטים את זה
כשמתרגמים את השקלים לדולרים.
שכע"ש שמונים ש"ח לונג מכנסי-ג'ינס
זה כמעט הרישום דולר. מאה ושישים
ש"ח למקטורן פידושן מאה דולר. אבל
המשכורות של רובנו וחזקות מאוד
מהאמריקאיות. מוד שמחירי הבגדים לא
הספיקו על המכירות, כי אהנו עם
שאוהב אופנה ובגדים, שמצליח להסתדר
גם עם מחירים דולאריים-במשכורות
שקליות. מלא נוסף של הכלכלה
הישראלית.
רק בשבועות האחרונים התחילו
יצרנים ובעלי-חנויות לקטר, שאנשים
קונים פחות בגדים. מה שקרה זה
שכתוצאה מהמכירות הטובות של
התחילת החורף, היצרנים נסחפו וגזרו
עוד ועוד בגדים. בינתיים, כוח החורף
הם נשארו תקועים. לכן המבחי בחנויות
נראה טוב, כשכיל סוף השנה.
כדאי לקנות בימים אלה בגדים
חדשים, כי אפשר ללבוש אותם לפחות
עוד שני חרי-חורף ואם קונים
בגדי-כחונה - עד לקיץ. כשקונים בגר
במחירים נכששים זה כבר על חסן של
השקעה.
לא צריך להיות אסטודולוג
כדי לעשות פפתאופנה של החורף הבא.
רוב חסודים כבר יודעים. לחלק גדול
מהבגדים שתלויים על העלבים בחנויות
יש סיכוי טוב לשרוד לפחות עוד שנה.
קנו את אלה, ולכו על האחרים.

סוד העונה

העניין הזה הוא
הוא לא יודע
הוא לא יודע
הוא לא יודע

הוא לא יודע

בנידור, כאשר אתם יוצאים במצא־ישבת לקחת את הנידור, יסמך הכבד כמו אִי־קלופורית, של שלם הכלכל־מכלכל לקריאה של כמה שעות. אם ביום אִי שורד חוזר כמקרא - וזהו פנישו והמנה שאתם מבינים את עצמכם, שבו ביום, של ימה שעות. אל התחילו לבטל הוליל אל ליד־ישבת. רמז

תורמים יוצאים אל הרחות הנידורקות שחזכות אִם את המנים מבוטל.

מורים והרבנים סועים: "עלינו לעמוד בתחרות
נגת השיעורים ה'רגילים', עם ספורט ועם
י. גער שפרש מלימודי העברית בבית הספר
אני מעדיף לשחק כדורגל". לפני מספר שנים
המשתתפים

והשדאית... ימים ואקוויטיות.

1990

मार्ग २५

נרי מאטיס: השנים המוקדמות
1916-1930". זוהי אחת התע-
המפחיצות ביותר שהוצגה

• אל התעורבה של "ואניגוד
בסאן ירמי ואובר" הנערכה
במטרופוליטן בגני ירוק ומוקדשת
ל-15 החודשים האחרונים בחייו של
הצייר קשה מאוד לרשומה גם לצייר

אמל לב

תוך להט הויכוח שפרץ

בזר השחרה רמזה מעורבת בתרומה ועלון.
 חזר של ניד תמיד ראו כפנטהאוו את "סלון
 כפנטה" שלהם, מקום בו יכלו לדבר באופן חופשי
 על נושא שבעולם. גילה היתה מגישה להם קפה,
 מות, מרדכי'ם, רביה היתה יושבת מהופנטת,
 מנתנת בעיניים גדולות בחבירי של אחיה ומזהה
 גדי חכם תוכניות מרחיקות לכת מביב את מהם.

עשין הוא על חסכונו, לא על בזוזו.
למנו עם אחרים, וכו' להבדיל בין דימיון
לכוח, לא כל מה שתשמעו הוא חזקת.
עם ש' עמדה נרצת, אחרים עלולים
להתבטל.

ע
צ
ל
מ
ה
ח

ס' (1) במאי עד 20 ביוני)
תחתונים המאגירה ונאית מביטוח, אך
נקה לויקוסקוס. אל תניחו לחומר של
למטה ביונים למן משהו ארוך. בימים
לפני נסיעה למצבי רוח, וקשה להסתדר

[illegible]

★

היכנסו שניכם בין הצעירים וחזרו אחת אל ימך

CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION

וְנִינִים (בִּסְטֶמְבֶּר עַד 22 באֶקְטוֹבֶר)
תַּחֲנוּן לְחֹסֶד הַהֲחֵלְסִיּוֹת שֶׁלָּכֶם בִּיחֹס בִּלְעֻנִּי
וְיִגְדֹּם לָכֶם לְחַיִּית וְחֶסֶד שֶׁכֵּינִים בְּכָל הַתּוֹחֻמִּים,
לָכֶם מִזֶּל, וּבְדֹאֵי לִנְצֵל אוֹתוֹ. תַּחֲסֻרְכוּ לִנְסֹר,
אִתָּא, שֶׁחֲעֹלָם אִינוֹ מִתְּנַחֵל לִמִּי, שׁוֹלֵם הַעֲדָה׃
שְׁלֵמָה

ת) (22 בנובמבר עד 1 בדצמבר)
 י"ש לכם מזל השבוע, הצטרפו לחתוכו ו-
 עבודה כדי להצליח. הימנעו מריבים משפחה
 בשעות הערב, עכשיו הזמן לדבר על הבטיח
 לפני שתקדש גזל עוד יותר. בדאי לתקשור
 מליחות הנשמה

אורחיקי לבת

ולגליה סיפר: "עשינו שלום פרטי למרות שכבר אז ידעתי שהוא עובר למצרים כדי ללמוד שם באוניברסיטה. הוא אמר שאף אוניברסיטה ישראלית אינה מקבלת אותו".

כל זה ארע שנה לפני מלחמת ששת הימים. לגבי אורי היתה זו פרידה סופית מידיד. זמן רב זכר את המילים. "שלוש פרטי". לא היה לו ספק שהוא ומוחמד

הוא" - אלה היו דבריו של מוחמר. הוא סיפר כי כסרבורט גויס על ידי שלטונות מצרים. לאורי היה ברמה שהוא לא גויס אלא התגייס. אורי אמר לו רק: "מה היית עושה אם היית בראש אותי מבשר לכוונת

מסגוני ורב רושם. שנה אחת שהה אורי בניירורק באותו תאריך, אבל במקום לצעוד בתהלוכה או לעמוד בין הקהל מסע שתי שדרות מזרחית ונקלע לתהלוכה

התהלוכה המשיכה ללכת הלאה ומוחמד נבלע ונעלם בה על שלטו הבהוק. אחרי־כן נפגשו שוב, מפגישתם האחרונה.

★

מחולקת עדיין על צעקות הצעירים. הם ריבוי
על ההרצה כעל אקט של שנאה עצמית. הם יריבו על
החברה של חוסר ההתייחסות.

השבוע לפני 35 שנה

המזל מפגינים בתונים

**הלירה תוחלף
בלירה**

**הלידה תוחלף
בלידה**

המרת של לידה נתן המבט
הלאומי שאור של לידה באשר
לחלומי ששכח. הכתוב ענינו חרי
צרים ששכח.

הרעה מסבכת וזו מסר חרי
הי יודת המסבכים, מי יודר
שם שם זה הארץ א. שקול, שמכל
המסבכים.

המסבכים - המסבכים מי יודר
לא לה כלל מתבטח בלידה

רכבת לנגב
הדרומי תוכ
לקום תוך 3

שנים
תוך שלוש שנים אפשר
לחלל ולחטוף 10 רכבות לנגב -
אומרת חברת גורמית המלחמה
לישראל את מלחמתה זאת נמנע
היא

החצצה בירונה בישיבה הראשונה של הסעודה לתבנון מסלות הברזל. שם עלתה השאלה האם בכלל אפשרי וכדאי להקים מחנה.

החכם
ש"א

האשמה נגד
שלונסקי -
בוטלה

[illegible]

3-771 106-112 44.155 10/10/68

1980

לביית מדרשו
לדברי קורא

מגילות עתיקות, היחול
במינו, נמצאו בניאה בקרב
עירדני - אמר היה פוזם סוק
ניק.

הן נמצאו כעבר הידוע
היה ים המלח עליי מידע
מדיקנים. המקום אינו חזק
מעורות, בהן נמצאו המילים
ראשונות, כתב-ידה של סג
תג"ר, שערור מסמיה על
הולה כל כך לפני שנים.

דפתי בירושלים, גוויל, שנה
מאריאלולוג בעל שם
נראה, שנמצאו גם מקבעות
בדרכובא.
כל החומר שנתגלה השנה

הנה מפני שער הנה אין לנו
מה לתתם ארץ ישראל מאי
תקופה, מן המאה הראשונה
לספירת העתים.

ישראל -
בגריה

י.חרות טנים
דאל תשחק בג' התפילות
הראשון של התפילות

ע רייוט בטיט. חסות
התקיים לפני ידו בטי
החבר (הם)

קאדור

מסדיון העין הכריז
חם הדיעות, כאילו
ימי עומד לעבש את
לכסודיה עם חגג

תולדות את המלך המשיח
הברית עוב בזה
הקבורות בארץ ישראל
את הנישואים וכו'

הכחש את האשמת
א"ל, משטח סגור
אזא מנח"ל, א"ל

10-10-68

100

מערכות חשקיהו
ודישון אוטומטיות.
תיכנון צמחיה לנ ולג.
גינות גנות ומרפסות בשיטת
גן על גג הבית.
מיכלי גיטון הידרופוני לבית ולמשרד.
החצר: פיתוח, גיטון, ריצוף, גידור.
שרותי משתלה.
אדריכלות נוף: אנשים עוזרים לאנשים.

מתכנני ויועצי המועדון:
באר שבע, נינה 410328-057 - פתח תקוה, דוד 9369550-03.
חולון, יצחק 5593285-03 - הרצליה, זאב 55578-052.
נסי ציונה, אורח 467701-08 - חיפה, לאה 715425-04.
ירושלים, מייק 711385-02 - יבנה, נוגה 436534-08.
מרשד ראשי, תצוגה, גן טרופי, משתלות.
רמת-גן, בלוטניסקי 16 טל 7517055 - 726125-03.

50
שנים

100
PUNTI

בלעדי
ספריות
עם חלונות זכוכית
לשמירה מפני אבק

צוות אינטרסיסטים מרכזי: את המפריות
בכל חלקי חוצץ

 קטלון צבעוני חיים

35 ספריות אינטרסיסטים
ת"א, רח' בייחודה 148, מיקוד 51402

שם _____
מספר _____
מיקוד _____

סמל

במשכיר לצרכן

82-12,287

20%

הלבשה והפעלת חורף

לנשים גברים וילדים

הנחה

כולל מוצרי היוקרה
Marks & Spencer *St. Michael*

יום המוצר

יום רביעי 11.2.87

סריגים

לנשים גברים וילדים

20% + 10%

(לא כולל חפצי נעליים)

יום המוצר

יום שני 9.2.87

מכנסיים ארוכים

לנשים גברים וילדים

20% + 10%

(לא כולל מכנסי ג'ינס)

יום המוצר

יום ראשון 8.2.87

חולצות

לנשים גברים וילדים

20% + 10%

(לא כולל חולצות)

שבת צון-מחל נגן

כוכב המבצע

STARPLAST

הגורלה

25%

הנחה

על כל קנייה של מוצרי סטרפלאסט מעל 15 ש"ח

10 מערכות רחוקה לנגן חפצות שונות 4-1 ביטאות

20 מערכות למיקרוניק

סטפלאסט מאוד נחוץ גם בבית גם בחוץ

מועדון מטיילי מערב

מטיילי מערב - מועדון מטיילי מערב
 מועדון מטיילי מערב - מועדון מטיילי מערב
 מועדון מטיילי מערב - מועדון מטיילי מערב

מועדון הבריאות של דליה ניר

מועדון הבריאות של דליה ניר
 מועדון הבריאות של דליה ניר
 מועדון הבריאות של דליה ניר

מצרים

קו אוטובוס שבועי לקהיר וחזרה בימי ראשון וחמישי
 טורים ל-4 ול-5 ימים במחיר: 180-165 ש"ח

בארץ

סופשבוע בחרמון ובצפת

סופשבוע וחופשה בכיר

סופשבוע וחופשה בכיר
 סופשבוע וחופשה בכיר
 סופשבוע וחופשה בכיר

שורשים

מאמץ עד בראשית
 שורשים
 שורשים

אילת

שלושה ימים טיול ונפש באילת
 אילת
 אילת

מועדון הזמר עם אפי נצר

מועדון הזמר עם אפי נצר
 מועדון הזמר עם אפי נצר
 מועדון הזמר עם אפי נצר

מצוקי דרגות

המרכז לטיול מדברי מצוקי דרגות
 מצוקי דרגות
 מצוקי דרגות

מועדון מטיילי מערב

מועדון מטיילי מערב
 מועדון מטיילי מערב
 מועדון מטיילי מערב

אנטרטיימנט - הנאה שלמה בחצי המחיר

אנטרטיימנט - הנאה שלמה בחצי המחיר
 אנטרטיימנט - הנאה שלמה בחצי המחיר
 אנטרטיימנט - הנאה שלמה בחצי המחיר

מועדון מטיילי מערב

מועדון מטיילי מערב
 מועדון מטיילי מערב
 מועדון מטיילי מערב

כל מי שיש לו...